

การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2566

**THE ABILITY DEVELOPMENT OF UNDERHAND SKILL IN VOLLEYBALL
SUBJECT FOR GRADE 10 STUDENTS BY USING THE UNDERHAND
SKILL TRAINING EXERCISE IN LEARNING MANAGEMENT**

BY

WERATHEP CHAICHANA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2023**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

โดย

วิรเทพ ชัยชนะ

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2566

รศ.ดร.มารุต พัฒนาผล
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.นิภาพร สุกุลวงศ์
กรรมการ

รศ.ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

27 ตุลาคม 2566

Thesis entitled

**THE ABILITY DEVELOPMENT OF UNDERHAND SKILL IN VOLLEYBALL
SUBJECT FOR GRADE 10 STUDENTS BY USING THE UNDERHAND SKILL
TRAINING EXERCISE IN LEARNING MANAGEMENT**

by

WERATHEP CHAICHANA

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2023

Assoc.Prof. Marut Patphol, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Nipaporn Sakulwongs, Ed.D.
Member

Assoc. Prof. Kanchana Chanprasert, Ed.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

October 27, 2023

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นอย่างดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ จากระบบศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา จันทร์ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษา แนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอดขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สำหรับคำแนะนำข้อเสนอแนะ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ชนิดา มิตรานันท์ ดร.ชาญกิจ คำพวง และนายธีรศักดิ์ สุขประจบ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้อำลัใจ ให้ความรัก ความห่วงใย และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าของการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ที่เป็นผู้ให้ชีวิตและส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของอาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานชีวิต และการศึกษามีคุณค่าต่อผู้วิจัยตลอดมา

วีรเทพ ชัยชนะ

ผู้วิจัย

6204704 : วีรเทพ ชัยชนะ
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอล
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึก
 การเล่นลูกสองมือล่าง
 หลักสูตร : ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.กาญจนา จันทระประเสริฐ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบจำนวนครั้งต่อการเล่นลูกสองมือล่าง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างตามเพศ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเป็นสื่อการเรียนรู้ (2) แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างสำหรับนักเรียนชายของครองวิศท์ และบรมบาซ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และความเชื่อมั่นเท่ากับ .817 และสำหรับนักเรียนหญิงของรัสเซลล์และแลง มีค่าความเที่ยงตรง .80 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .870 ถึง .915 และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อระหว่าง 0.67-1.00 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งการเล่นลูกสองมือล่างนักเรียนชายก่อนเรียนและ หลังเรียนเท่ากับ 5.72 และ 27.20 ตามลำดับ นักเรียนหญิงก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.47และ16.80 ตามลำดับ และ 2) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 123 หน้า)

คำสำคัญ: การเล่นลูกสองมือล่าง, รายวิชาวอลเลย์บอล, แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

6204704 : Werathap Chaichana
 Thesis Title : The Ability Development of Underhand Skill in Volleyball Subject for Grade 10 Students by Using the Underhand Skill Training Exercise in Learning Management
 Program : Master of Education in Curriculum and Instruction
 Thesis Advisor : Assoc. Prof. Kanchana Chanprasert, Ed.D.

Abstract

This research aimed to: 1) compare the number of forearm passes before and after using a forearm passing skill practice based on gender differences and 2) explore students' satisfaction towards the practice. The samples obtained through cluster sampling were a class of 40 students studying in secondary level 4. The instruments included 1) a lesson plan incorporating a forearm passing skill practice as a learning material, 2) a test of forearm passing skills for male students by Krongvist, Roger A. and Wayne B. Brumbach with a reliability of 0.767 and a confidence of 0.817 and a test of forearm passing skills for female students by Russell, Naomi, and Elizabeth Lange with a reliability of 0.870 and a confidence of 0.915, and 3) a questionnaire for the survey of students' satisfaction towards the forearm passing skill practice with an IOC score ranging between 0.67-1.00. The results revealed that 1) after the treatment, the students could improve their forearm passing skill with a significance level of .01. The average numbers of forearm passes of the male students before and after the treatment were 5.72 and 27.20, respectively, and those of the female students were 3.47 and 16.80, respectively, 2) The students' satisfaction towards forearm passing was high ($x = 4.31$).

(Total 123 pages)

Keywords: Forearm passing, Volleyball course, Forearm passing practice

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ฅ
บทที่ 1	บทนำ
	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
	1
1.2	วัตถุประสงค์การวิจัย
	5
1.3	คำถามการวิจัย
	5
1.4	ขอบเขตของการวิจัย
	5
1.5	กรอบแนวคิดการวิจัย
	6
1.6	นิยามศัพท์
	7
1.7	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย
	8
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	9
2.1	พลศึกษา
	10
2.2	กีฬาวอลเลย์บอล
	11
2.3	ความสามารถและแบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง
	21
2.4	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
	24
2.5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	42
วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	48
3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	49
บทที่ 4	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)	50
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศหญิง (T - test)	51
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบ ฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสอง มือล่าง	52
บทที่ 5	56
สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผล	56
5.2 อภิปรายผล	57
5.3 ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ภาคผนวก ข	ผลการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
ภาคผนวก ค	หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน
ประวัติผู้วิจัย	123

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)	50
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศหญิง (T - test)	51
4.3 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง	53
4.4 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจรายด้านต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง	55

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2.1	การเซตลูกส่งไปข้างหน้า	12
2.2	บริเวณนิ้วมือสัมผัสบอล	12
2.3	การเซตลูกบอลกลับหลัง	13
2.4	การเลิฟ	14
2.5	ลักษณะของมือขณะจะตีลูกบอล	14
2.6	การเลิฟลูกมือบนด้านหน้า	15
2.7	การขึ้นในท่าเตรียมพร้อม	16
4.1	กราฟแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความสามารถในการเล่น ลูกสองมือล่างเป็นรายบุคคล	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ปรับปรุงมาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตดีมีความสามารถแข่งขันในเวทีโลกให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร แต่หลักสูตรเดิมมีปัญหาหลายประการคือความสับสนของผู้ปฏิบัติในสถานศึกษาซึ่งส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มากเกินไป เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดผลไม่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนเป็น 4 ช่วงชั้นคือช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และกำหนดสาระการเรียนรู้ที่เป็นสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม เป็นกระบวนการแห่งการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลโดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญ ทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนพัฒนาเต็มศักยภาพ สถานศึกษาจัดกระบวนการแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริงและนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ป้องกันและแก้ไข ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและฝึกการปฏิบัติให้ทำได้จริง คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานองค์ความรู้ด้านต่างๆได้อย่างเหมาะสม ปฏิบัตินิเทศคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่และสามารถเทียบโอนผลการเรียน และประสบการณ์ได้ทุกระบบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาระ สาเหตุที่ผู้เรียนต้องเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพราะ สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิต

วิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะเรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัยอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ (กรมวิชาการ, 2545, น. 9-11) ทางสังคม ทางอารมณ์ และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษา

พลศึกษา (Physical Education) เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่อยู่บนรากฐานทางวิทยาศาสตร์ และมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์แขนงอื่นๆ อีกหลายแขนงซึ่งพลศึกษาในสมัยโบราณยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน แต่จะแฝงอยู่ในการดำรงชีวิตปัจจุบันมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด เช่น การหาอาหาร การต่อสู้สัตว์ร้าย และภัยธรรมชาติตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว ดังนั้น มนุษย์จึงต้องเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโต และความเจริญเติบโตนี้เองเป็นสิ่งที่ช่วยให้ความเปลี่ยนแปลงของชีวิต และสังคม จนมีคำกล่าวว่า “ ผู้ให้กำเนิดชีวิต คือ การเคลื่อนไหว ” วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ทุกคน เช่นเดียวกับวิชาการศึกษาอื่นๆ แต่วิชาพลศึกษามีลักษณะที่แตกต่างไปจากวิชาการการศึกษาอื่นๆ คือวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่อาศัยกิจกรรมทางกายเป็นสื่อ (ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์, 2517, น.1) กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งมีประโยชน์ในอันที่จะช่วยพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคม ทางอารมณ์ และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษาที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาได้เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่นๆ แต่วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะแตกต่างไปจากวิชาอื่นตรงที่วิธีออกกำลังกายหรือกิจกรรมทางกายที่ได้เลือกอย่างเหมาะสม เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนคือเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาต่างๆแล้ว จะก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ดังนั้นการพลศึกษาจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งทางการศึกษา แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยผู้นำที่สามารถช่วยจัดกิจกรรมหรือเลือกหาอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมที่มีคุณภาพมาแนะนำนักเรียนให้มีส่วนร่วมอย่างมีแบบแผนถูกต้องตามหลักวิชาการ ตามความต้องการและความสนใจของนักเรียนจะบังเกิดผลทางการศึกษาอย่างแท้จริง ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนสามารถเลือกประเภทกีฬาไทย หรือกีฬาสากล ประเภทเดี่ยว หรือ ทีม ได้อย่างหลากหลาย เช่น กระบี่กระบอง วอลเลย์บอล ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล ยืดหยุ่น/ยิมนาสติก เปตอง วิ่ง/กรีฑา ลีลาศ เป็นต้น ซึ่งการเลือกชนิด/ประเภทกีฬาของครูผู้สอนนั้นมีหลายเหตุผล ตัวอย่างจากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจจากครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครพบว่าสาเหตุที่ครูผู้สอนได้เลือกสอน

วิชาวอลเลย์บอลในชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 นั้นพบว่าโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครนี้มีบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีความพร้อม ความเชี่ยวชาญ และมีอุปกรณ์สถานที่ที่พร้อมจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด รวมไปถึงเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนได้พัฒนากีฬาวอลเลย์บอลได้สูงขึ้น

กีฬาวอลเลย์บอลได้แพร่หลายเข้ามาในไทย ตั้งแต่เมื่อใดไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัด สมัยก่อน เป็นที่นิยมเล่นกันในหมู่ชาวจีนและชาวยุวนจำนวนมาก จนกระทั่งมีการแข่งขันระหว่างคณะ ชุมชน และสมาคมขึ้น บางครั้งติดต่อแข่งขันกันไปในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีการแข่งขันชิงถ้วยทองคำทางภาคใต้ ปี พ.ศ. 2477 กรมพลศึกษาได้จัดพิมพ์กติกาวอลเลย์บอลขึ้น โดยอาจารย์พคุณ พงษ์สุวรรณ เป็นผู้แปล และท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นอย่างยิ่ง จึงได้รับเชิญเป็นผู้บรรยายเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเล่นตลอดจนกติกาการแข่งขันวอลเลย์บอล แก่บรรดาครูพลศึกษาทั่วประเทศในโอกาสที่กระทรวงศึกษาได้เปิดอบรมขึ้น ในปีนี้เองกรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประจำปีขึ้น กีฬาวอลเลย์บอลเป็นรายวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในสาระที่ 3 ว่าด้วยการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา ตัวชี้วัด ม.4-6/3 เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล / คู่ กีฬาประเภททีมได้ อย่างน้อย 1 ชนิด นอกจากนี้กีฬาวอลเลย์บอลยังเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่จัดทำการแข่งขันตั้งแต่ในระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและในระดับสูงๆ กิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาที่มีคุณค่าก็ให้เกิดประโยชน์โดยตรงตามเป้าหมายของการเรียนพลศึกษาซึ่งในการเล่นวอลเลย์บอลมีองค์ประกอบทักษะอยู่หลายประการ เช่น จลอง ชาตฐประวิน (2532, น.8-15) กีฬาวอลเลย์บอลประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ คือ การเล่นลูกสองมือล่าง (Under) การเซต (Set) การเสิร์ฟ (Serve) การตบ (Spike) และการสกัดกั้น (Block) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะมีจุดมุ่งหมายของการเล่นและวิธีต่างๆ วอลเลย์บอลเป็นชนิดกีฬา และเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้รับความนิยม ไม่แพ้กีฬาอื่น และยังสามารถเล่นได้ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งชายและหญิง มีการแข่งขันหลายประเภทหลายรุ่น หลายประเภท กีฬาวอลเลย์บอลจึงเป็นกีฬาประเภททีมที่นิยมเล่นกันทั่วโลก และกีฬาวอลเลย์บอลยังช่วยส่งเสริมการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ

โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครได้จัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอลอยู่ในรายวิชา พลศึกษา 2 (วอลเลย์บอล) รหัสวิชา พ31102 ซึ่งหลังจากผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลพื้นฐาน

เบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับนักเรียนที่ผ่านการเรียนรายวิชาวอลเลย์บอล ในแต่ละปีการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 ถึง 2563 ที่ผ่านมา พบว่านักเรียนบางส่วนมีปัญหาทางด้านทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง ซึ่งทักษะดังกล่าว เป็นทักษะแรกที่คุณเรียนต้องเรียนและยังเป็นทักษะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทักษะอื่นๆ และนำไปใช้ในการเล่นทีมอีกด้วย จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ซักถามกับนักเรียนถึงสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้ พบว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างคือ 1) นักเรียนไม่มีความถนัดในการเล่นวอลเลย์บอล 2) นักเรียนไม่เคยเรียนทักษะพื้นฐานในการเล่นวอลเลย์บอลมาก่อน และ 3) นักเรียนไม่เคยฝึกซ้อมตามแบบฝึกที่ถูกต้อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นทักษะที่ค่อนข้างซับซ้อน เป็นการทำงานที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างประสาทกล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ เช่น ประสาทตากับการเคลื่อนไหวของแขนและขาที่จะทำให้การเล่นลูกสองมือล่างประสบความสำเร็จ ซึ่งถ้าหากไม่แก้ไขปัญหาในทักษะนี้ นักเรียนก็จะไม่สามารถพัฒนาในทักษะต่อไปได้ และยังจะส่งผลไปยังการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาในระดับพื้นฐาน จากปัญหาที่พบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะนี้ได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงหาแนวทางการแก้ไข โดยการสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ของทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) นี้สูงขึ้น ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และอาจนำทักษะนี้ไปใช้ในการเล่นกีฬาการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบจำนวนครั้งต่อการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างตามเพศ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

1.3 คำถามการวิจัย

ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน มีจำนวน 320 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา โดยวิธีการเลือก สุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) 1 ห้องเรียน 40 คน

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาหัวข้อการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

1.4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง และความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

1.4.4 สถานที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.4.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2563 - เดือนเมษายน 2564

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าที่รายงานขึ้นต้นผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างและศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์

ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง หมายถึง ความสามารถที่กลุ่มตัวอย่างรับลูกสองมือล่างได้ ซึ่งมีลักษณะท่าทางเตรียมเล่นบอลของผู้เล่นมีลักษณะดังนี้ หงายมือทั้งสองข้าง เอามือหนึ่งไปวางซ้อนทับอีกมือหนึ่ง รวบมือให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกัน ใช้นิ้วใดมือหนึ่งกำมัด ใช้อีกมือหนึ่งโอบมัด ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชิดติดกันกำมือทั้งสองข้าง นำมือทั้งสองข้างมาชิดกัน ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างเสมอกันและท่าทางการรับลูกสองมือล่างทำดังนี้ ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่ ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อยก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่ายกสันเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณโคนหัวแม่เท้า ใต้ฝ่าเท้าจับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียดตึง ตามองที่ลูกบอลและรับบอล โดยกำหนดให้นักเรียนชายรับได้ 25 ครั้งขึ้นไป ส่วนนักเรียนหญิงรับได้ 15 ครั้งขึ้นไป

แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 8 แบบฝึกได้แก่ แบบฝึกที่ 1 การจับมือและการยืนท่าเตรียมความพร้อม แบบฝึกที่ 2 การเคลื่อนที่ 4 ทิศ แบบฝึกที่ 3 การเล่นลูกสองมือล่างแล้วจับแบบฝึกที่ 4 การเล่นลูกสองมือล่างเดี่ยว (Under) แบบฝึกที่ 5 โยนให้เพื่อนเล่นลูกสองมือล่าง แบบฝึกที่ 6 การเคลื่อนที่เล่นลูกสองมือล่าง แบบฝึกที่ 7 การเล่นลูกสองมือล่างคู่ และแบบฝึกที่ 8 การเล่นลูกสองมือล่างกับผนัง ซึ่งแต่ละแบบฝึกจะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ รายละเอียดการฝึก และการวัดและประเมินผลการฝึกปฏิบัติ

แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง หมายถึง แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกระทบผนัง จำแนกเป็นเกณฑ์นักเรียนชายใช้แบบวัดของครองวิสท์และบรัมบาซ (Modified Brady Volleyball Test) และเกณฑ์นักเรียนหญิงใช้แบบวัดของรัสเซลล์และแลนจ์ (Russell-Lange Volleyball Test)

ความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง ประเมินได้จากแบบสำรวจความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมินค่าเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดการประเมิน 3 ด้าน 1) ด้านครูผู้สอน 2) ด้านแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งหมด 26 และคำถามปลายเปิด 1 ข้อ

1.7 ประโยชน์ของการวิจัย

1.7.1 ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งส่งผลให้ความสามารถของนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

1.7.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในระดับมาก

1.7.3 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ฝึกสอนกีฬาออลเลย์บอลในสถานศึกษาอื่นที่สนใจสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสาร และสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

2.1 พลศึกษา

2.1.1 ความหมายของพลศึกษา

2.2 กีฬาวอลเลย์บอล

2.2.1 ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

2.2.2 การเล่นลูกสองมือล่าง

2.2.3 หลักการสอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

2.3 ความสามารถและแบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

2.3.1 ความหมายของคำว่า ความสามารถ

2.3.2 แบบวัดความสามารถเล่นลูกสองมือล่าง

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

2.4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

2.4.3 ลักษณะของความพึงพอใจ

2.4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ

2.4.5 ความพึงพอใจในวิชาพลศึกษา

2.4.6 ขอบข่ายของความพึงพอใจ

2.4.7 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 พลศึกษา

พลศึกษา (Physical Education) เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่อยู่บนรากฐานทางวิทยาศาสตร์ และมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์แขนงอื่นๆ อีกหลายแขนงซึ่งพลศึกษาในสมัยโบราณยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน แต่จะแฝงอยู่ในการดำรงชีวิตปัจจุบันมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด เช่น การหาอาหาร การต่อสู้สัตว์ร้าย และภัยธรรมชาติตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว ดังนั้น มนุษย์จึงต้องเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโต และความเจริญเติบโตนี้เองเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของชีวิต และสังคม จนมีคำกล่าวว่า “ผู้ให้กำเนิดชีวิต คือ การเคลื่อนไหว”

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ทุกคน เช่นเดียวกับวิชาการอื่นๆ แต่วิชาพลศึกษามีลักษณะที่แตกต่างไปจากวิชาการการศึกษานี้คือ วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่อาศัยกิจกรรมทางกายเป็นสื่อ (ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์, 2517, น.1) กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งมีประโยชน์ในอันที่จะช่วยพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคม ทางอารมณ์ และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษา

พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาได้ เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่นๆ แต่วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะแตกต่างไปจากวิชาอื่นตรงที่วิธีออกกำลังกายหรือกิจกรรมทางกายที่ได้เลือกอย่างเหมาะสม เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนคือ เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ แล้ว จะก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นการพลศึกษาจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งทางการศึกษา แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยผู้นำที่สามารถช่วยจัดกิจกรรมหรือเลือกหาอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมที่มีคุณภาพมาแนะนำนักเรียนให้มีส่วนร่วมอย่างมีแบบแผนถูกต้องตามหลักวิชาการ ตามความต้องการ และความสนใจของนักเรียนจะบังเกิดผลทางการศึกษาอย่างแท้จริง

โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครได้จัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอล อยู่ในรายวิชา พลศึกษา 2 (วอลเลย์บอล) รหัสวิชา พ31102

2.2 กีฬาวอลเลย์บอล

กีฬาวอลเลย์บอล (Volleyball) เป็นกีฬาประเภททีมที่ได้รับความนิยม เล่นกันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าชายหรือหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ก็สามารถเล่นได้ เพราะวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่เล่นได้ทั้งในกลางแจ้งและในร่ม วอลเลย์บอลจึงเป็นกีฬายอดนิยมที่คนทั่วไปเล่นกันอย่างกว้างขวางมาเป็นเวลานาน กีฬาวอลเลย์บอลได้ถือกำเนิดขึ้นครบ 100 ปี ทั้งนี้นับตั้งแต่ นายวิลเลียม จี มอร์แกน (William G. Morgan) ได้คิดค้นวิธีการเล่นกีฬาประเภทนี้ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1895 จนกระทั่งปัจจุบัน คนทั่วโลกนิยมเล่นวอลเลย์บอลทั้งเพื่อการนันทนาการ และเพื่อการแข่งขัน (อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์, 2546, น. 13)

2.2.1 ทักษะพื้นฐานของกีฬาวอลเลย์บอล

ฉลอง ชาตรูประวิน (2532, น. 8–15) กีฬาวอลเลย์บอลประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ คือ การเล่นลูกสองมือล่าง (Under) การเล่นลูกสองมือบน (Set) การเสิร์ฟ (Serve) การตบ (Spike) และการสกัดกั้น (Block) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะจุดมุ่งหมายของการเล่นและวิธีต่างๆ ดังนี้ คือ

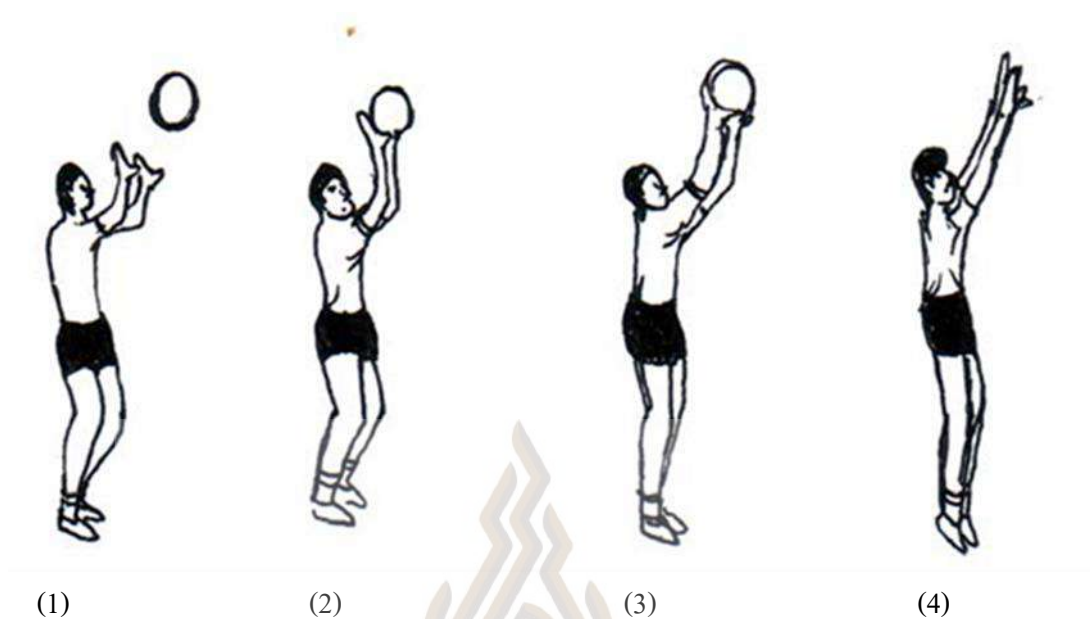
2.2.1.1 เล่นลูกสองมือล่าง (Under) คือ ทักษะเบื้องต้นของกีฬาวอลเลย์บอล โดยผู้เล่นจะต้องฝึกปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ทำเตรียม คือ ให้ผู้เล่นยืนท่าเตรียมยืนเท้าหน้าเท้าตาม ผู้เล่นนัดมือขวา ให้ยืนเท้าซ้ายหน้า ผู้เล่นนัดมือซ้าย ให้ยืนเท้าขวานำ จากนั้นแขนทั้งสองเหยียดตึง ไม่งอแขน

(2) ย่อพร้อมยืดตัว คือ ให้ผู้เล่นย่อจากท่าเตรียมให้ต่ำพอสมควร แล้วยืดตัวขึ้นพร้อมส่งแขนตีบอล

2.2.1.2 การเล่นลูกสองมือบน (Set) คือการตีลูกบอลด้วยปลายนิ้วมือทั้งสองข้างพร้อมกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งบอลให้ผู้เล่นคนอื่นในทีมตบ วิธีการการเล่นลูกสองมือบนมีวิธีการฝึกดังนี้

(1) การเล่นลูกสองมือบนไปข้างหน้าใช้กรณีเพื่อเซตบอลให้ผู้เล่นที่อยู่ด้านหน้าของผู้เซตตบบอลการเซตลูกบอลไปข้างหน้ามีหลักการเล่นคือยืนในท่าเตรียมพร้อมขณะที่ยื่นมือออกมาให้เคลื่อนที่ไปใต้บอลและเซตบอลด้วยปลายนิ้วทั้งสองข้างพร้อมกันโดยนิ้วมือทุกนิ้วควรปล่อยตามสบายไม่เกร็งนิ้วขณะเซตต้องอาศัยแรงจากการยันพื้นยืดขายืดตัวและแรงส่งจากนิ้วมือขณะมือสัมผัสลูกบอลให้เกร็งนิ้วและข้อมือเล็กน้อยการออกแรงมากหรือน้อยแล้วแต่ระยะทางที่ส่งลูกบอลออกไป ดังรูปที่ 2.1 และ 2.2

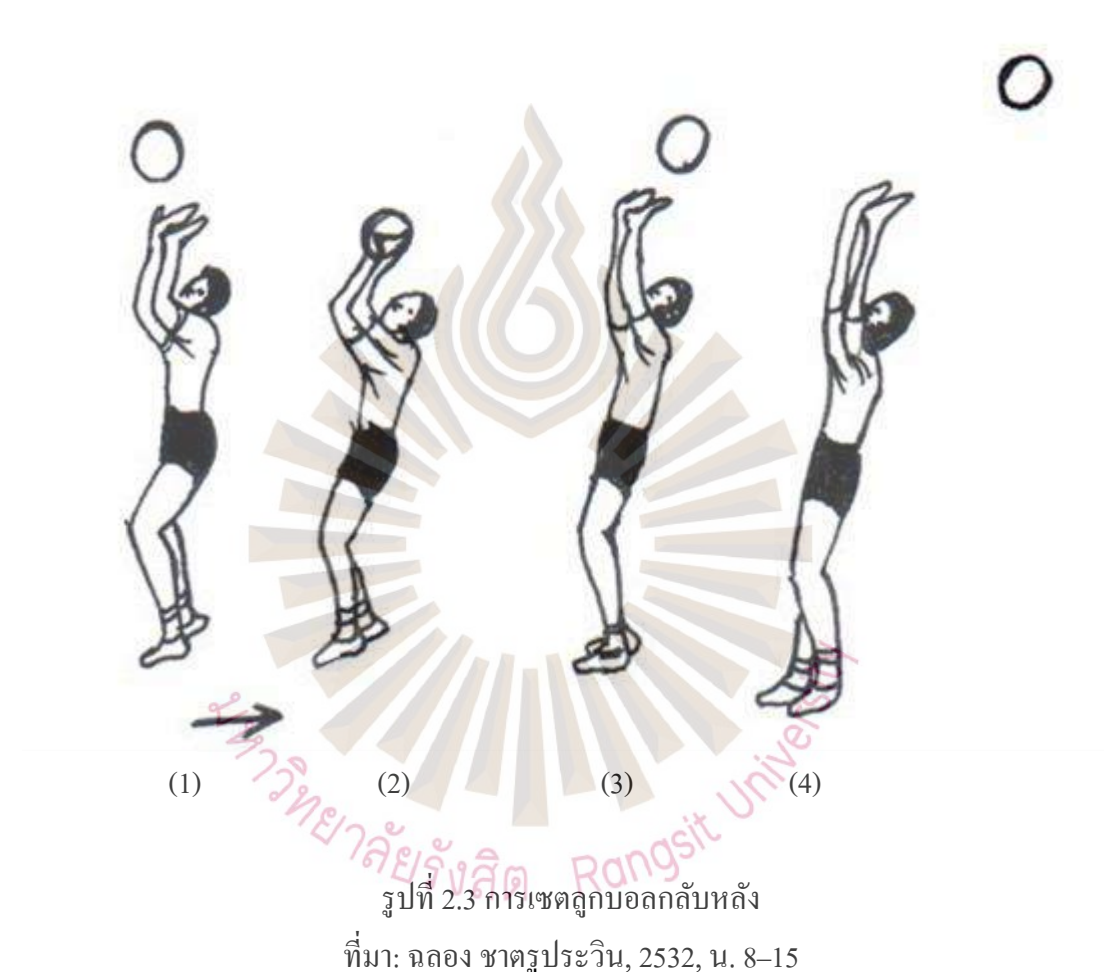

รูปที่ 2.1 การเซตลูกส่งไปข้างหน้า
ที่มา: นलगอง ชาตธูประวln, 2532, น. 8-15

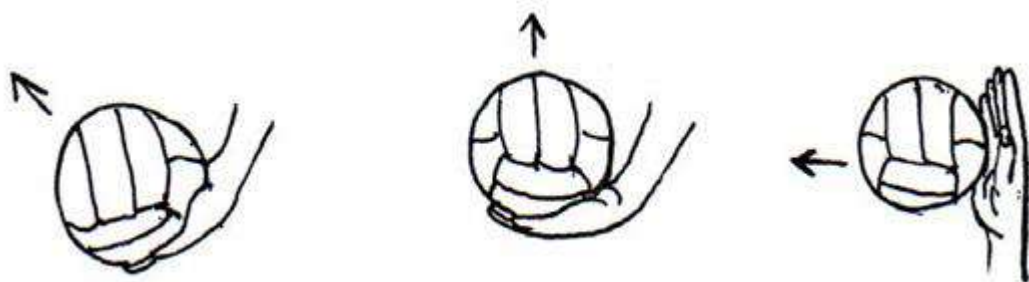

รูปที่ 2.2 บริเวณนิ้วมือสัมผัสบอล
ที่มา: นलगอง ชาตธูประวln, 2532, น. 8-15

(2) การเซตลูกบอลไปด้านหลังหมายถึง การตีคบบอลเซตบอลไปด้านหลังตามตำแหน่งที่ตัวเซตจะเซตไปให้ผู้ตบ ผู้ตบบอลจะต้องเตรียมความพร้อมไว้เสมอ และผู้เล่นในตำแหน่งตัวเซตจะต้องมีปฏิภาณไหวพริบ ต้องคิดเร็ว ทำเร็ว และผู้เล่นในตำแหน่งตัวเซตจะต้องฝึกฝนเป็นอย่างดี เนื่องจากการเซตบอลไปด้านหลังค่อนข้างยากพอสมควร ผู้เล่นในตำแหน่งนี้ควรฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ การเซตบอลด้านดังรูปต่อไปนี้ 2.3

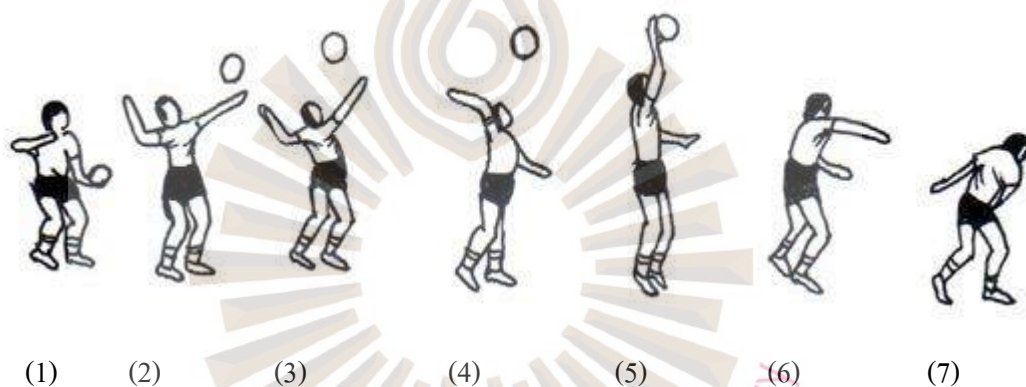

2.2.1.3 การเสิร์ฟ (Serve) คือเป็นการรุกรครั้งแรกจากฝั่งผู้เล่นที่เป็นฝ่ายเสิร์ฟ ดังนั้นทักษะการเสิร์ฟมีหลายรูปแบบเช่น การเสิร์ฟลูกมือล่าง การเสิร์ฟลูกมือบน หรือการกระโดดเสิร์ฟ การเสิร์ฟที่ถูกต้องลูกบอลจะต้องกระทบที่กลางฝ่ามือของผู้เสิร์ฟ

รูปที่ 2.4 การเสิร์ฟ

ที่มา: นลอง ชาตฐประวิน, 2532, น. 8-15

รูปที่ 2.5 ลักษณะของมือและท่าของการเสิร์ฟลูกบอล

ที่มา: นลอง ชาตฐประวิน, 2532, น. 8-15

(1) การเสิร์ฟลูกมือบน คือการโยนบอลขึ้นเหนือศีรษะผู้เสิร์ฟ โดยมีวิธีฝึกดังนี้ให้ผู้เสิร์ฟใช้มือที่ไม่ถนัดจับลูกบอลอยู่ในท่าเตรียมพร้อม จากนั้นใช้มือที่ถนัดเปิดไหล่มาด้านหลังแล้วโยนบอลขึ้นสูงกว่าศีรษะเล็กน้อย ให้ผู้เสิร์ฟเหวี่ยงแขนมาเสิร์ฟโดยให้ลูกบอลกระทบฝ่ามือ ดังรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 การเล็งฟลูกมือบนด้านหน้า

ที่มา: ฉลอง ชาตอุประวิน, 2532, น. 8-15

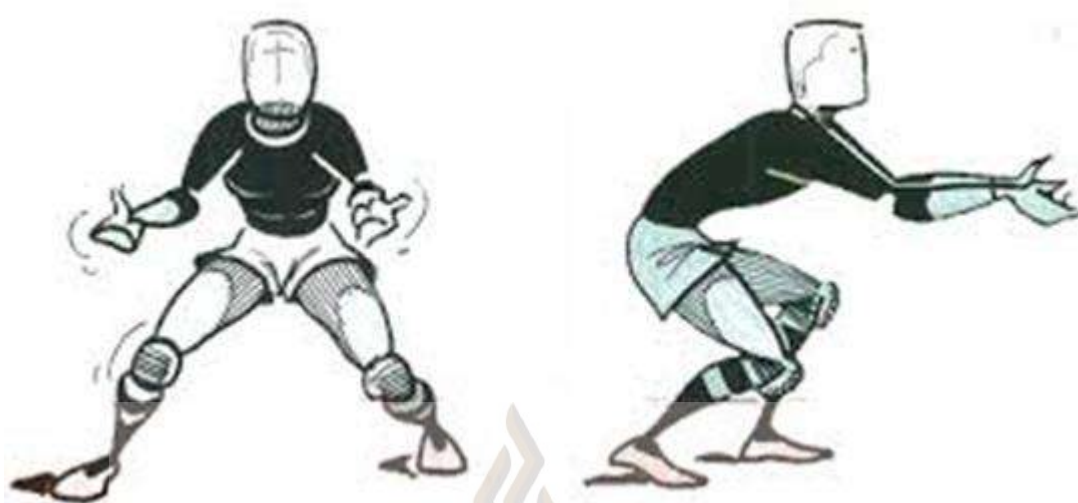
(2) การเล็งฟลูกมือน้อย คือผู้เล็งฟยืนในท่าเตรียมความพร้อมมีเท้าหน้าเท้าตาม ผู้เล็งฟที่ถนัดมือซ้ายให้ใช้เท้าขวายู่ด้านหน้า ส่วนผู้เล็งฟที่ถนัดมือขวาให้ใช้เท้าซ้าย 1.ท่าเตรียม ยืนเท้าหน้าเท้าตาม ยืนหันข้างให้ตาซ้าย 2.ย่อพร้อมกับมือที่ไม่ถนัดจับบอลไว้ 3.เหวี่ยงแขน ให้ผู้เล็งฟเหวี่ยงแขนที่ถนัดมาด้านหลัง 4. เล็งฟบอล ให้ผู้เล็งฟโยนบอลขึ้นเล็กน้อย พร้อมกับเหวี่ยงแขนที่ถนัดไปด้านหน้า

2.2.1.4 การตบ (Spike) คือการตีลูกจากที่สูงกว่าตาข่ายจากฝ่ายของผู้ตบให้ข้ามตาข่ายลงไปยังฝ่ายตรงข้าม

(1) ท่าเตรียม ให้ผู้เล่นยืนท่าเตรียมพร้อมกระโดดตบ โดยยืนเท้าหน้า เท้าตาม ผู้เล่นที่ถนัดตบมือขวาให้ใช้เท้าซ้ายนำ ผู้เล่นที่ถนัดตบมือซ้ายให้ใช้เท้าขวานำ

(2) การก้าวเท้า ให้ผู้เล่นถนัดมือขวาก้าวเท้าซ้ายขึ้น ต่อด้วยก้าวเท้าขวายาว จากนั้นก้าวเท้าซ้ายมารวบหรือมาชิดเท้าขวา แล้วกระโดดขึ้นตัวตรง เปิดไหล่มาด้านหลัง เหวี่ยงแขน ตบบอล โดยคว่ำฝ่ามือลง ผู้เล่นถนัดมือซ้ายก้าวเท้าขวาขึ้น ต่อด้วยก้าวเท้าซ้ายยาว จากนั้นก้าวเท้าขวามารวบหรือมาชิดเท้าซ้าย แล้วกระโดดขึ้นตัวตรง เปิดไหล่มาด้านหลัง เหวี่ยงแขน ตบบอล โดยคว่ำฝ่ามือลง

2.2.1.5 การกระโดดขึ้นสกัดกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามกระโดดตบบอลผ่านมายังฝั่งของตัวเองได้

รูปที่ 2.7 การยืนในท่าเตรียมพร้อม
ที่มา: นลอง ชาตฐประวิน, 2532, น. 8-15

- (1) ยืนท่าเตรียมแยกปลายเท้าออก 1 ช่วงไหล่
- (2) มือทั้งสองยกขึ้นกางมือออก
- (3) ย่อตัวเล็กน้อย
- (4) ศีรษะตรงมองไปข้างหน้า

กรมพลศึกษา กองกีฬา (2533, น.2) กล่าวว่า กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมซึ่งมีผู้เล่นฝ่ายละ 6 คน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งบอลให้ข้ามตาข่ายไปลงยังแดนของคู่ต่อสู้ และพยายามป้องกันไม่ให้ลูกบอลตกในแดนของตนเองทักษะพื้นฐานของกีฬาวอลเลย์บอลประกอบด้วย

- 1) การยืนท่าเตรียมพร้อม
- 2) การเคลื่อนที่พื้นฐาน
- 3) การเล่นลูกสองมือล่าง (Under)
- 4) การเล่นลูกสองมือบน (Set)
- 5) การเสิร์ฟ (Serve)
- 6) การตบ (Spike)
- 7) การสกัดกั้น (Block)

1) การยืนในท่าเตรียมพร้อม

ปัญจะ จิตรโสภี (2526, น.14) กล่าวว่า การเตรียมพร้อมเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้นของการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

2) การเคลื่อนที่พื้นฐาน (Basic Movement)

การเคลื่อนที่พื้นฐานในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นการเคลื่อนที่ในระยะสั้นๆ แต่ต้องทำด้วยความรวดเร็ว ชาญฤทธิ์ วงศ์ประเสริฐ (ม.ป.ป., น.13) กล่าวว่า การเคลื่อนที่เพื่อรับบอล ประกอบด้วยการเคลื่อนที่ลักษณะต่างๆ คือ

2.1) การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า หมายถึง การก้าวเท้าไปด้านหน้าเข้ารับลูกบอล แขนทั้งสองข้างอยู่ใต้ลูก

2.2) การเคลื่อนที่ไปด้านข้าง หมายถึง การสไลด์ไปด้านข้างเข้ารับลูกบอล แขนทั้งสองข้างอยู่ใต้ลูก

2.3) การเคลื่อนที่ไปด้านหลัง ประกอบด้วย การก้าวเท้าถอยไปด้านหลัง ย่อรับลูกบอลแขนทั้งสองข้างอยู่ใต้ลูก

3) การเล่นลูกสองมือล่าง (Under)

เล่นลูกสองมือล่าง (Under) คือ ทักษะเบื้องต้นของกีฬาวอลเลย์บอล โดยผู้เล่นจะต้องฝึกปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1) ท่าเตรียม คือ ให้ผู้เล่นยืนท่าเตรียมยืนเท้าหน้าเท้าตาม ผู้เล่นนัดมือขวาให้ยืนเท้าซ้ายนำ ผู้เล่นนัดมือซ้าย ให้ยืนเท้าขวานำ จากนั้นแขนทั้งสองเหยียดตึง ไม่งอแขน

3.2) ย่อพร้อมยึดตัว คือ ให้ผู้เล่นย่อจากท่าเตรียมให้ต่ำพอสมควร แล้วยึดตัวขึ้นพร้อมส่งแขนตีบอล

4) การเซต (Set)

การตีบอลด้วยปลายนิ้วมือทั้งสองข้างพร้อมกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งลูกบอลให้ผู้เล่นคนอื่นตบ การเซตมีการเล่นได้หลายวิธี คือ การเซตลูกบอลไปข้างหน้า การเซตลูกบอลไปข้างหลัง การเซตบอลข้างลำตัว การกระโดดเซต

5) การเสิร์ฟ (Serve)

การเสิร์ฟ คือ การตีลูกบอลจากเขตเสิร์ฟ โดยผู้เล่นแดนหลังขวาไปยังแดนของกลุ่มต่อสู้โดยใช้แขนข้างเดียว การเสิร์ฟมีหลายวิธี คือ การเสิร์ฟลูกมือบนด้านหน้า การเสิร์ฟลูกมือบนด้านข้าง การเสิร์ฟลูกมือล่าง

6) การตบ (Spike)

การตบ คือ การตีลูกจากที่สูงจากฝ่ายของผู้ตบให้ข้ามตาข่ายไปยังสนามฝ่ายตรงข้าม การตบมีหลายวิธี คือ การตบลูกริมตาข่าย (การตบลูก C) การตบลูกเร็วใกล้ตัว (การตบลูก A) การตบลูกเลียดตาข่าย การตบลูกเร็วเลียดตาข่าย การตบลูกเร็วยาวเลียดตาข่าย (การตบลูก D) การตบลูกกึ่งเร็ว (การตบลูก B)

7) การสกัดกั้น (Block)

การกระโดดขึ้นสกัดกั้นไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามกระโดดตบบอลผ่านมายังฝั่งของตัวเองได้สามารถสกัดกั้นได้ 1-3 คน

7.1) ยืนท่าเตรียมแยกปลายเท้าออก 1 ช่วงไหล่

7.2) มือทั้งสองยกขึ้นกางมือออก

7.3) ย่อตัวเล็กน้อย

7.4) ศีรษะตรงมองไปข้างหน้า (ฉลอง ชาตรูปะชีวิน, 2532, น. 8 – 15)

สรุปได้ว่า ทักษะพื้นฐานในกีฬาวอลเลย์บอลมีด้วยกัน 7 ทักษะ ประกอบไปด้วย การยืนท่าเตรียมพร้อม การเคลื่อนที่พื้นฐาน การเล่นลูกสองมือล่าง (Under) การเซต (Set) การเสิร์ฟ (Serve) การตบ (Spike) การสกัดกั้น (Block) เหล่านี้ล้วนใช้ร่างกายในทุกส่วนเพื่อการฝึกทักษะ ต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ เพื่อให้การฝึกฝนเกิดความชำนาญยิ่งขึ้น

2.2.2 การเล่นลูกสองมือล่าง

ความหมายของการเล่นลูกสองมือล่าง

การเล่นลูกสองมือล่าง (Underarm or Dig Pass)

อุทัย สงวนพงศ์ (2531, น. 8) กล่าวว่าไว้ว่าการเล่นลูกสองมือล่างหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า“ ลูกอันเดอร์” คือเล่นลูกสองมือล่าง (Under) คือ ทักษะเบื้องต้นของกีฬาวอลเลย์บอล โดยผู้เล่นจะต้องฝึกปฏิบัติดังต่อไปนี้

1) ท่าเตรียม คือ ให้ผู้เล่นยืนท่าเตรียมยืนเท้าหน้าเท้าตาม ผู้เล่นนัดมือขวา ให้ยืนเท้าซ้ายหน้า ผู้เล่นนัดมือซ้าย ให้ยืนเท้าขวานำ จากนั้นแขนทั้งสองเหยียดตึง ไม่ม่อแขน

2) ย่อพร้อมยึดตัว คือ ให้ผู้เล่นย่อจากท่าเตรียมให้คำพอสสมควร แล้วยึดตัวขึ้นพร้อมส่งแขนตีบอล

ลักษณะของการเล่นวอลเลย์บอล

อุทัย สงวนพงศ์ (2537, น.4) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลไว้ ดังนี้ กีฬาวอลเลย์บอล หมายถึง เกมการเล่นชนิดหนึ่งที่มีลูกบอลอัดด้วยลมเป็นอุปกรณ์ในการเล่น และเล่นกันบนพื้นที่ซึ่งถูกแบ่งครึ่งด้วยตาข่าย โดยมีลักษณะการเล่นทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1) จุดหมายการเล่นวอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่จะต้องใช้อวัยวะของร่างกาย ตั้งแต่เอวขึ้นไปมา ซึ่งอาจจะตีตบ ต่อย ทบ ให้ลูกวอลเลย์บอลข้ามไปมาระหว่างตาข่ายโดยพยายามให้ลูกบอลไปตกในพื้นที่ ของฝ่ายตรงข้าม ขณะเดียวกันก็ต้องพยายามรักษาพื้นที่ไม่ให้ลูกบอลตกลงในแดนของตนเองด้วย

2) ผู้เล่น การเล่นครั้งหนึ่ง ๆ จะมีผู้เล่นฝ่ายละ 6 คน มีผู้เล่นสำรองอยู่นอกสนามอีกฝ่ายละไม่เกิน 6 คน ซึ่งจะเปลี่ยนเข้าไปเล่นแทนกันเมื่อไรก็ได้

3) สนามที่ใช้เล่นมีขนาดกว้าง 9 เมตร ยาว 18 เมตร มีตาข่ายกั้นกลางสนามสำหรับผู้ชายจะใช้ตาข่ายสูงจากพื้น 2.43 เมตร ผู้หญิงจะใช้ตาข่ายสูงจากพื้น 2.24 เมตร ส่วนเด็ก ๆ จะลดความสูงของตาข่ายลง มาได้อีกตามความเหมาะสม

4) การเล่น เริ่มด้วยทีมที่ชนะการเสิร์ฟ ซึ่งอาจจะเลือกเสิร์ฟหรือเลือกแดนอย่างใดอย่างหนึ่ง การเสิร์ฟจะต้องเสิร์ฟในเขตเสิร์ฟที่อยู่หลังเส้นหลังของแต่ละแดน โดยตีลูกบอลให้ลูกข้ามตาข่ายไปยังฝ่ายรับ จากนั้นทั้งสองฝ่ายจะต้องพยายามโต้ลูกกลับไปมากลับมา โดยผู้เล่นฝ่ายเดียวกันจะเล่นลูกติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 ครั้ง ผู้เล่นคนหนึ่ง ๆ จะเล่นลูกติดต่อกัน 2 ครั้งไม่ได้ นอกจากกรณีเป็นผู้สกัดกั้น และอย่าให้ลูกตก ในแดนของตน หรือทำให้ลูกออกนอกแดนของฝ่ายคู่ต่อสู้ถ้าลูกบอลตกในสนามแดนใดฝ่ายนั้นจะเสีย คะแนน แล้วเปลี่ยนเสิร์ฟ การเล่นจะดำเนินไปเรื่อย ๆ ฝ่ายใดเพลี่ยงพล้ำ ผู้ฝึกสอนอาจขอเวลานอก จากผู้ตัดสินเพื่อแก้เกมของทีมตนเองได้หรือจะขอเปลี่ยนตัวผู้เล่น ซึ่งการเปลี่ยนตัวผู้เล่นจะกระทบภายในเขต เปลี่ยนตัวให้เสร็จสิ้นอย่างรวดเร็ว

5) การได้คะแนน ถ้าฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับ ลูกบอลที่ข้ามมาได้ตามกติกาให้ฝ่ายเสิร์ฟ ได้ 1 คะแนนถ้าฝ่ายเสิร์ฟทำเสียฝ่ายตรงข้ามได้ 1 คะแนน และได้เสิร์ฟ

6) การแพ้ – ชนะ ในแต่ละเซต ทีมที่ได้คะแนนถึง 25 คะแนนก่อนเป็นฝ่ายชนะในเซตนั้น ๆ และคะแนนนำทีมตรงข้ามอย่างน้อยที่สุด 2 คะแนน จะเป็นทีมที่ชนะการแข่งขันในเซตนั้น ในกรณีที่ทำ คะแนนได้ 24 คะแนนเท่ากัน จะแข่งขันต่อไปจนกว่าทีมใดทีมหนึ่งทำคะแนนนำ

อีกทีมหนึ่งอย่างน้อยที่สุด 2 คะแนน (26 -24 , 27- 25) ในกรณีที่ได้เซตเท่ากัน 2:2 การแข่งขันในเซตตัดสิน (เซตที่ 3 หรือเซตที่ 5) จะทำการแข่งขันกัน 15 คะแนน และต้องมีคะแนนอีกทีมหนึ่งอย่างน้อยที่สุด 2 คะแนน (สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548, น. 20 - 21)

จากการศึกษาพบว่า การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลต้องอาศัยลูกบอลมีลักษณะกลม สนามที่กว้างด้วยตาข่าย ผู้เล่นฝั่งละ 6 คน ทำการแข่งขันโดยอาศัยทักษะ การอันเดอร์ เซต เสิร์ฟ ตบลูก และการสกัดกั้น รวมถึงเทคนิคในการเล่นเพื่อเอาชนะฝ่ายตรงข้าม ทีมที่ได้คะแนน 25 คะแนนก่อนเป็นฝ่ายชนะ และกำหนดให้มีคะแนนชนะอีกฝ่ายอย่างน้อย 2 คะแนน รวมถึงการเอาชนะเป็นเซต ได้แก่ 2 ใน 3 หรือ 3 ใน 5 เซต

2.2.3 หลักการสอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2527, น.36) ได้เสนอหลักการสอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอลไว้ว่าในการสอนทักษะกีฬาโดยทั่วไปอาศัยหลักคล้ายคลึงกัน นั่นคือ ผู้สอนจะต้องรู้จักวิธีแบ่งแยกขั้นตอนในการสอนประกอบกับหลักการ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนกีฬานิเทศต่างๆ ได้ให้หลักการไว้ ดังนี้

- 1) การสอนควรเริ่มจากทักษะที่ง่ายก่อนจากนั้นไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นตามลำดับ
- 2) ควรเริ่มฝึกหัด ปฏิบัติดี ตั้งแต่เด็กแล้วค่อยๆ เพิ่มจำนวนการฝึกที่เพิ่มมากขึ้น
- 3) ควรฝึกปฏิบัติทั้งหนักและเบาสลับกันอย่างละวัน ไม่ให้ฝึกหนักๆ หรือเบาๆ ต่อเนื่องกันหลายวัน
- 4) ในการฝึก 1 สัปดาห์ควรมีวันพักจากการฝึกซ้อมประมาณ 1 – 2 วัน เพื่อเป็นการพักการทำงานของกล้ามเนื้อ
- 5) ควรเริ่มฝึกปฏิบัติกีฬาตั้งแต่เด็กๆ เพราะวัยเด็กเป็นช่วงวัยที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโต สมองปลอดโปร่ง แจ่มใส เหมาะแก่การเรียนรู้และพัฒนา
- 6) ควรกำหนดระยะเวลาของการฝึกซ้อมในแต่ละวันให้เหมาะสมกับเพศและวัย ตลอดจนสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาตามช่วงอายุ
- 7) ต้องใช้หลักจิตวิทยาในการจูงใจให้กับนักกีฬาหรือแรงเสริม แรงกระตุ้น เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่น พยายาม และมีเป้าหมายในการเล่นกีฬาที่ชัดเจน

ในการสอนวอลเลย์บอลก็ต้องอาศัยหลักการดังกล่าวข้างต้น แต่จะต้องเน้นถึงวิธีการแบ่งแยกขั้นตอนในการสอนที่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะการสอนที่ถูกต้องวิธี ถูกหลักการ จะช่วยให้นักกีฬามีการพัฒนาตนเองอย่างรวดเร็วในระยะเวลาสั้นๆ

2.3 ความสามารถและแบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

2.3.1 ความหมายของคำว่า ความสามารถ

ความสามารถตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Ability หรือ Competence ซึ่งพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2539) ได้ให้ความหมายความสามารถว่า หมายถึง คุณลักษณะที่เหมาะสมแก่การจัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คำที่มีความหมายเช่นเดียวกับความสามารถ ได้แก่ สมรรถนะ สมรรถภาพ โดยได้มีผู้ให้ความหมายของความสามารถ ดังนี้

อนันต์ อนันตกุล (2540) ได้ให้ความหมายความสามารถ คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาต่อการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

นงพงา ปั่นทองพันธุ์ (2542) ได้ให้ความหมายความสามารถ คือ การกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย ให้ประสบผลสำเร็จ โดยอยู่บนพื้นฐาน ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคล

จิระจิตต์ บุญนาค (2543) ได้ให้ความหมายความสามารถ คือ ความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติงานมีผลงานดีเด่นแสดงออก

วันทนา กอวัฒนสกุล (2543) ได้ให้ความหมายของความสามารถ คือ มีทักษะที่ดีจะทำให้เกิดความรู้ และความเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ ความสามารถที่จำเป็นในการทำอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติงานในอาชีพ หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ตาม

วันเพ็ญ แก้วปาน (2544) ได้ให้ความหมายความสามารถ คือ ศักยภาพที่ผู้ปฏิบัติงานใช้กำลังกาย และกำลังของสมอง ซึ่งเป็นความคิดที่ดีในการปฏิบัติงาน เช่น การตัดสินใจเฉพาะหน้า การแก้ปัญหาเป็นต้น

Kaiser and Rudolph (1996) ได้ให้ความหมายความสามารถ คือ ความสามารถในการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี ไปสู่การปฏิบัติ

Kelly-Thomas (1998) ให้ความหมายของความสามารถ คือ ความพร้อมที่จะเรียน ศักยภาพ ประวัติในการเรียนของบุคคล ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะแตกต่างกันไป ด้านศักยภาพ ในการเรียนรู้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับระดับพัฒนาการหรือวุฒิภาวะ ประการต่อมาความสามารถและสมรรถภาพของร่างกาย (รวมทั้งศักยภาพทางด้านประสาท กล้ามเนื้อและสติปัญญาและอีกหลายประการ ก็คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น ค่านิยม การมองตนเอง และจินตนาการ เป็นต้น) และประการสุดท้าย คือการเรียนรู้ที่ผ่านมาหรือพื้นฐานรวมทั้งหลักการที่มีอยู่

Meretoja and Leino-Kilp (2001) ได้ให้ความหมายความสามารถคือการแสดงออกของทักษะ ความสามารถ และความถนัดตามธรรมชาติ

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสามารถ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความชำนาญในการใช้ความรู้ ทักษะ สติปัญญาในการปฏิบัติงาน หรือกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อันเป็นผลมาจากบุคคลได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์ หรือ การอบรมพัฒนาตนเอง

2.3.2 แบบวัดความสามารถการเล่นลูกสองมือล่าง

Russell and Lange (1940, pp. 33-41) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาแบบทดสอบทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา” (Achievement Test in Volleyball for Junior High School Girls) การเล่นลูกสองมือล่างกระทบกำแพง ใช้ผนังเรียบแบบ ความกว้าง 5.5 ฟุต ความสูงจากพื้น 7.5 ฟุต ให้จุดที่ทำการทดสอบห่างจากผนัง 6 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนท่าเตรียมพร้อมหลังเส้นเริ่ม เมื่อผู้ทดสอบได้ยินเสียงนกหวีด เริ่ม ให้เล่นลูกสองมือล่างไปยังกำแพง ทำติดต่อกันไปเรื่อยๆภายใน 30 วินาที ผู้เข้ารับการทดสอบมีโอกาส 3 ครั้ง ให้เลือกคะแนนครั้งที่ดีที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .80 ค่าความเชื่อมั่น .915 รัสเซลและแลนจ์ ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Krongvist and Brumbach (1968, pp.116-120 อ้างถึงใน จารุวรรณ ของจา, 2540, น.35) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา” (A Modification of the Brady Volleyball Skill Test for High School Boys) ใช้กับนักเรียนชายระดับ 10-11 จำนวน 71 คน ใช้กำแพงเรียบชิดเส้นบนกำแพงกว้าง 5.5 ฟุต สูงจากพื้น 11 ฟุต ผู้เข้ารับการทดสอบขึ้นได้อิสระ เมื่อได้ยินเสียง “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบอันเดอร์บอลกระทบกำแพงให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 20 วินาที โดยผู้เข้ารับการทดสอบมีโอกาส 3 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

Brady (1945, pp. 14-17) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล” (Preliminary Investigation of Volleyball Playing Ability) สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล คือ ให้ผู้ทำการทดสอบอันเดอร์บอลกับกำแพง ชิดเส้นบนผนังกว้าง 5 ฟุต และเส้นสูงจากพื้น 11 ฟุต 6 นิ้ว ผู้ทดสอบขึ้นได้อิสระ แล้วให้อันเดอร์บอลกระทบกำแพง ให้ได้จำนวนครั้งที่มากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงเท่ากับ .86 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ซึ่งเหมาะสำหรับที่จะนำมาใช้ทดสอบกับนักเรียนชายระดับมหาวิทยาลัย

Clifton (1962, pp. 208 - 211) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง แบบทดสอบการเล่นวอลเลย์บอลหนึ่งครั้งสำหรับนักเรียนหญิง โดยใช้ผู้ทดสอบ 45 คน ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงที่เรียนวิชาวอลเลย์บอลในมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย โดยอันเดอร์บอลกระทบกำแพง ชิดเส้นที่ผนัง 7 ฟุต 6 นิ้ว ห่างจากกำแพงออกมา 5 ฟุต มีอุปกรณ์ในการทดสอบลูกวอลเลย์บอลหนึ่งลูก ผู้เข้ารับการทดสอบขึ้นหลังเส้น 5 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบ 2 ครั้ง 30 วินาที อีกหนึ่งกลุ่ม ให้กระทำเหมือนกลุ่มแรก แต่ห่างจากกำแพง 7 ฟุต โดยทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบ 14 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังที่ระยะ 7 ฟุต มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

Cunningham and Garrison (1968, pp. 486-490) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “แบบทดสอบวอลเลย์บอลกระทบผนังสำหรับหญิง” โดยนำแบบทดสอบนี้มาทดสอบกับนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตันในเซนต์หลุยส์ จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวิชาวอลเลย์บอลมาแล้ว ใช้กำแพงกว้าง 3 ฟุต ยาว 3 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบขึ้นได้อิสระ เมื่อได้เสียงเริ่ม ให้อันเดอร์บอลกระทบกำแพงต่อเนื่องให้มากที่สุด ภายใน 30 วินาที ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเลือกครั้งที่ดีที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นวอลเลย์บอลนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และค่าความเชื่อมั่น .87

Helman (1976, pp. 309-312 อ้างถึงใน ผาณิต บิลมาศ, 2530, น. 96) ได้ทำการประเมินแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะที่จำเป็นในกีฬาวอลเลย์บอลในการเล่นที่ใช้ความรุนแรง รวดเร็ว การประเมินแบบทดสอบใช้การรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางวอลเลย์บอล 31 คน พบว่าทักษะจำเป็นที่จะทดสอบ คือ การอันเดอร์บอล การเซต และการตบ เฮลแมนได้สร้างแบบทดสอบทั้ง 3 ทักษะ สำหรับผู้เล่นใช้พละกำลังสูง เริ่มทดสอบนักศึกษาหญิง 76 คน ในห้องเรียน การเสิร์ฟบอล ทดลอง 4 ครั้ง และหาค่าความเที่ยงตรง (Face Validity) และผลรวมของแบบทดสอบที่ให้ผู้เชี่ยวชาญในกีฬาวอลเลย์บอล 3 คน ให้คะแนนนักเรียน 76 คน ให้คะแนน 9 สเตล (9-Point Rating Scale) และหาค่าความเชื่อมั่นซ้ำ เฮลแมน พบว่า ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล 3 ทักษะ มีความสำคัญมากสำหรับการการเล่นวอลเลย์บอล โดยมีความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการเซตการอันเดอร์บอล การตบ และคะแนนรวม .69 .50 .73 .78 ตามลำดับ และมีความเชื่อมั่น .76 .77 .76 และ .84 ตามลำดับ

จากการค้นคว้าพบว่ามีผู้สร้างหรือพัฒนาแบบวัดความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอลหรือลูกสองมือในหลากหลายระดับของกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้ที่สนใจสามารถเลือกนำมาใช้ให้ตรงกับการศึกษาของตนเอง

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ความพึงพอใจ” พอสรุปได้ดังนี้

Morse (1953, p. 27) ได้แสดงความเห็นไว้ว่าความหมายของความพึงพอใจหมายถึงการลดความเครียดของพนักงานให้น้อยลงทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วนความเครียดจะน้อยลงความพอใจจะเกิดขึ้น

และในทางกลับการถ้าความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองความเครียดและความไม่พอใจจะเกิดขึ้น

Strauss and Sayles (1960, pp. 119-121) ได้สรุปไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามหน่วยงานหรือองค์กร

Applewhite (1965, p. 8) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความสุขความสบายที่ได้รับจากการทำงานความสุขที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานและทัศนคติที่ดีต่องาน Schermerhorn (1984, p. 230) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่าความพึงพอใจเป็นระดับหรือขั้นของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบของคนที่มีต่อลักษณะต่าง ๆ ของงานรวมทั้งงานที่ได้รับมอบหมายการจัดระบบงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

Wolman (1973, p. 304 อ้างถึงใน จันทรพีญ คูเทศานนท์, 2542, น.47) ให้ความหมายของความพึงพอใจความพึงพอใจคือความรู้สึกมีความสุขเมื่อประสบผลสำเร็จตามความคาดหวังความต้องการจากแรงจูงใจ

กิติมา ปรีดิolk (2524, น. 321-322) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและเขาได้รับการตอบสนองความต้องการของเขาได้

Wolman (1973) ความพึงพอใจ (Satisfaction) ตามความหมายของพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรมได้ให้ความจำกัดความไว้ว่าหมายถึงความรู้สึกที่ดีมีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Need) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น. 775) ความพึงพอใจหมายถึง พอใจชอบใจ

Quirk (1987) ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่มีความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการ

Hornby (2000) ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น.111) หมายถึงความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

คณิต คงหัสดี (2538) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่าหมายถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้นจะอุทิศเวลาแรงกายแรงใจรวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจากการศึกษารวบรวมและสรุปของมีดังนี้

- 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงินสิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่าง ๆ
- 2) สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
- 3) ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
- 4) ผลประโยชน์ทางสังคม (Association Attractiveness) คือความสัมพันธ์อันดีมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพันความพึงพอใจและสภาพการเป็นอยู่ร่วมกันเป็นและความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

Vroom (1995, p. 90) ความพึงพอใจกับทัศนคติเป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมากจนสามารถใช้แทนกันได้โดยให้คำอธิบายความหมายของทั้งสองคำนี้ว่าหมายถึงผลจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

Good (1973, p. 320) ความพึงพอใจหมายถึงสภาพคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

ศิริ โสภากย์บุรพาเดชะ (2528, น.156-157) กล่าวถึงทฤษฎีแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจกระทำการสิ่งใด ๆ ที่ให้ความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำการที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความลำบากอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภทคือ

- 1) ความพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological Hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติแล้วต้องแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ
- 2) ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistical Hedonism) เป็นทัศนะของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขจะต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไปบุคคล "เปลี่ยนแปลงได้ตามก่านิยมและประสบการณ์ของ
- 3) ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical Hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์นี้ผู้หนึ่งด้วย

Shelly (1975, pp. 252-268) สรุปทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทฤษฎีว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบความรู้สึกทุกชนิดของมนุษย์จะต้องอยู่ในกลุ่มความรู้สึกทั้งสองแบบนี้ความรู้สึกทางบวกคือความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุขความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีกจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความสุขนี้มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้ง 3 นี้เรียกระบบความพึงพอใจโดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบความพอใจสามารถแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกทางบวกแบบต่าง ๆ ได้และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นได้อีก

2.4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความสำคัญของความพึงพอใจความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่

เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นต่อความมุ่งมั่นที่จะทำงานมีขวัญและกำลังใจสิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน (2535, น. 143) ให้ความหมายว่า ความสำคัญของการศึกษาความพึงพอใจมีดังนี้

- 1) การรับรู้ปัจจัยต่างๆ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจงานทำให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้ในการสร้างปัจจัยเหล่านี้ให้เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน
- 2) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทำให้บุคคลมีความตั้งใจในการทำงานลดการขาดงานการลางานการมาทำงานสายและขาดความรับผิดชอบที่มีต่องาน
- 3) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นการเพิ่มผลผลิตของบุคคลทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

วิชัย โสสุวรรณจินดา (ม.ป.ป., น.118-120) กล่าวว่า การสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานให้เกิดขึ้นในองค์กรจะส่งผลดีต่อองค์กรคือ

- 1) ลดอัตราการเข้า-ออกของงานผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในงานเท่าใดอัตราการเข้า-ออกงานก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้นองค์กรที่ไม่ต้องการให้คนเข้า-ออกสูงจึงควรสร้างความพอใจในงานให้เกิดขึ้น
- 2) ลดการขาดงานความสัมพันธ์ระหว่างการขาดงานจะมีความผูกพันกับความพอใจในงานนั้นคือยิ่งคนมีความพอใจในงานมากการขาดงานจะยิ่งน้อยลง แต่ถ้าความไม่พอใจในงานมีมากขึ้นผู้ปฏิบัติงานจะมีแนวโน้มขาดงานมาก
- 3) ลดการร้องทุกข์ขององค์กรที่มีการจัดระบบแก้ไขข้อร้องทุกข์ที่ดีไม่ว่าจะเป็นการร้องทุกข์เกี่ยวกับการทำงานหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานระหว่างบุคคลจะมีการร้องทุกข์น้อยลงถ้าผู้ปฏิบัติงานมีความพอใจในงานเพิ่มขึ้น
- 4) ลดข้อพิพาทแรงงานการสร้าง ความพอใจในงานจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่มีแรงกดดันในการเรียกร้องให้ปรับปรุงสภาพการทำงานหรือผลตอบแทนในการทำงานปัญหาข้อพิพาทแรงงานที่เกิดจากการเรียกร้องและเจรจาต่อรองที่ตกลงกันไม่ได้จึงมีน้อยลง
- 5) สุขภาพของคนทำงานดีขึ้นความไม่พอใจในงานนำไปสู่สุขภาพจิตที่เสื่อมโทรม โดยเฉพาะความเครียดและความกังวลจะนำไปสู่ความเจ็บป่วยเช่น โรคหัวใจ โรคกระเพาะอาหาร
- 6) ลดพฤติกรรมก้าวร้าวคนทำงานที่มีระดับความพอใจในงานต่ำอาจก่อพฤติกรรมก้าวร้าวได้ด้วยเช่นการจงใจทำผิดการเปิดเผยความลับขององค์กรแก่หน่วยงานอื่นการเถียงงานการลักขโมยการละเมิดข้อบังคับในการทำงานการขัดคำสั่งในการทำงานการขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาการ

7) การเพิ่มผลผลิตแม้ว่าจะไม่มีการศึกษาใดที่ชี้ชัดว่าความพึงพอใจในงานจะมี ส่วนเพิ่มผลผลิตให้กับองค์กรหรือไม่เพียงใด แต่อย่างน้อยความพึงพอใจในงานก็เป็นการลดความ สูญเสียในการทำงานก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีมีการทำงานเป็นทีมและทำให้บุคคลสามารถทำงาน ในองค์กรได้อย่างมีความสุข

2.4.3 ลักษณะของความพึงพอใจ

Aday and Andersen (1978) กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐาน 6 ประเภที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ ของผู้มาใช้บริการและความรู้สึกที่ผู้ให้บริการได้รับจากบริการเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยประเมินระบบ บริการว่าได้มีการเข้าถึงผู้ให้บริการความพึงพอใจ 6 ประเภที่นั้นคือ

2.4.3.1 ความพึงพอใจต่อความสะดวกที่ได้รับจากบริการ (Convenience) ซึ่งแยก ออกเป็น

- (1) การใช้เวลารอคอยในสถานที่บริการ (Office Waiting Time)
- (2) การได้รับการดูแลเมื่อมีความต้องการ (Availability of Care When Needs)
- (3) ความสะดวกสบายที่ได้รับในสถานบริการ (Base of Getting to Care)

2.4.3.2 ความพึงพอใจต่อการประสานงานของการบริการ (Co-Ordination) ซึ่งแยก ออกเป็นความสำคัญของความพึงพอใจนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญ

- (1) การได้รับบริการทุกประเภที่ในสถานที่หนึ่งคือผู้ให้บริการสามารถขอรับ บริการตามความต้องการของผู้ใช้บริการ (Getting All Needs Met at One Place)
- (2) ผู้ให้บริการให้ความสนใจผู้ให้บริการ
- (3) ได้มีการติดตามผลงาน (Follow-up)

2.4.3.3 ความพึงพอใจต่อข้อมูลที่ได้รับจากบริการ (Information)

2.4.3.4 ความพึงพอใจต่ออธยาศัยความสนใจของผู้ให้บริการ (Courtesy) ได้แก่ การ แสดงอธยาศัยทำทางที่ดีเป็นกันเองของผู้ให้บริการและความสนใจห่วงใยต่อผู้ให้บริการ

2.4.3.5 ความพึงพอใจต่อคุณภาพของการบริการ (Quality of Care) ได้แก่ ต่อผู้ให้บริการ

2.4.3.6 ความพึงพอใจต่อค่าใช้จ่ายเมื่อใช้บริการ (Output-off-Pocket Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของผู้ใช้บริการ

2.4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ (สาทิพย์ จินากักดี, 2550, น. 10) มีดังต่อไปนี้

2.4.4.1 ผลกระทบบริการความพึงพอใจของผู้รับบริการจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับบริการที่มีลักษณะคุณภาพและระดับการให้บริการตรงกับความต้องการความเอาใจใส่ขององค์กร

2.4.4.2 ราคาค่าบริการความพึงพอใจของผู้รับบริการขึ้นอยู่กับราคาค่าบริการที่ผู้รับบริการยอมรับหรือพิจารณาเหมาะสมกับคุณภาพของการบริการตามความเต็มที่จะจ่าย (Willingness to Pay)

2.4.4.3 สถานที่บริการการเข้าถึงบริการ ได้สะดวกเมื่อลูกค้ามีความต้องการยอมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการทำเลที่ตั้งและการกระจายสถานที่บริการให้

2.4.4.4 การส่งเสริมแนะนำบริการความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้นจากการได้ยินข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่นกล่าวขานถึงคุณภาพของการบริการในทางบวกซึ่งหากตรงกับความต้องการเชื่อที่มีอยู่ก็จะรู้สึกดีกับบริการดังกล่าวอันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการตามมาได้

2.4.4.5 ผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการ / ผู้บริหารการบริการและผู้ปฏิบัติงานบริการล้วนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานการบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้นผู้บริหารการบริการที่วางนโยบายการบริการโดยคำนึงถึงความสำคัญของลูกค้าเป็นหลักย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจได้ง่าย

2.4.4.6 สภาพแวดล้อมของการบริการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของการบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าลูกค้ามักจะชื่นชมสภาพแวดล้อม

2.4.4.7 กระบวนการบริการวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าประสิทธิภาพของการจัดระบบการบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองตอบความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง (Brady, 1945, p. 397) ได้กล่าวเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานบริการหรือความสามารถที่จะพิจารณาว่าบริการนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่โดยวัดจาก

(1) การให้บริการอย่างเท่าเทียม (Equitable Service) คือการให้บริการที่มีความยุติธรรม

(2) ความเสมอภาคและเสมอหน้าไม่ว่าจะเป็นใคร

(3) การให้บริการที่รวดเร็วทันต่อเวลา (Timely Service) คือการให้บริการตามความจำเป็นรีบด่วน

(4) การให้บริการอย่างพอเพียง (Ample Service) คือความต้องการเพียงพอในด้านสถานที่บุคลากรวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

(5) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) จนกว่าจะบรรลุผล

(6) การให้บริการที่มีความก้าวหน้า (Progressive Service) คือการพัฒนางานบริการด้านปริมาณและคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ

2.4.5 ขอบข่ายความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539, น. 22) โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจมักนิยมศึกษาในสองมิติคือความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) และความพึงพอใจในการบริการ (Service Satisfaction) ซึ่งสามารถขยายความได้ดังนี้

2.4.5.1 การศึกษาความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) ซึ่งเน้นการประเมินค่าโดยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานต่อสภาพแวดล้อมภายในของการทำงานประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทำให้ความพึงพอใจในงานแตกต่างกันไป

2.4.5.2 การศึกษาความพึงพอใจในการบริการ (Service Satisfaction) ซึ่งเน้นการประเมินลูกค้าหรือผู้ใช้บริการต่อการจัดบริการเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือชุดของบริการที่กำหนดซึ่งเป้าหมายของการศึกษาทั้งสองด้านนี้เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในระดับความพึงพอใจและค้นหาเหตุปัจจัยแห่งความพึงพอใจในกลุ่มเป้าหมายต่างกัน

2.4.6 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ Harral (1972, pp.260-274 อ้างถึงในปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535, น.145-152) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้ดังนี้ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ และปัจจัยเหล่านี้ใช้เป็นเครื่องมือชี้บ่งถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งมีปัจจัยอยู่ 3 ประการคือ

2.4.6.1 ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านบุคคลหมายถึงคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานมีดังนี้

(1) ประสบการณ์จากการศึกษาในงานวิจัยพบว่าประสบการณ์ในการทำงานมีส่วนเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจงานของบุคคลที่ทำงานนานจนมีความรู้ความชำนาญในงานมากขึ้นทำให้เกิดความพึงพอใจกับงานที่ทำ

(2) เพศแม้ว่างานวิจัยหลายเล่มจะแสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็ตาม แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ทำด้วยว่าเป็นงานลักษณะใดรวมทั้งเกี่ยวข้องกับระดับความทะเยอทะยานและความต้องการทางด้านการเงินเพศหญิงมีความอดทนที่จะทำงานที่ต้องใช้ฝีมือและงานที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าชาย

(3) จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบกลุ่มที่ทำงานด้วยกันมีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานงานซึ่งต้องการความสามารถหลายอย่างประกอบกันต้องมีสมาชิกที่มีทักษะในงานหลายด้านและความปรองดองกันของสมาชิก

(4) อายุ อายุแม้จะมีผลต่อการทำงานไม่เด่นชัด แต่อายุก็เกี่ยวข้องกับระยะเวลาและประสบการณ์ในการทำงานผู้ที่อายุมากมักจะมีประสบการณ์ในการทำงานนานด้วย แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะงานและสถานการณ์ในการทำงานด้วย

(5) เวลาในการทำงานงานที่ทำในเวลาปกติจะสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่างานที่ต้องทำในเวลาที่ไม่ต้องทำงานเพราะเกี่ยวกับการพักผ่อนและการสังสรรค์กับผู้อื่นด้วย

(6) เชวณั้ปัญญาปัญหาเรื่องเชวณั้ปัญญากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับสถานการณ์และลักษณะงานที่ทำในบางลักษณะไม่พบความแตกต่างระหว่างเชวณั้ปัญญากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน แต่ในลักษณะงานบางอย่างพบว่ามี ความแตกต่างกันพนักงานในโรงเรียนที่มีเชวณั้ปัญญาระดับสูง แต่ทำงานที่เป็นงานประจำพบว่ามีความเบื่อหน่ายงานได้ง่ายและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงานในโรงเรียนเพราะเป็นงานที่ไม่ท้าทายและไม่เหมาะสมกับความสามารถของตน

(7) การศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้นมีผลต่อการวิจัยไม่เด่นชัดนักจากงานวิจัยบางเล่มพบว่าการศึกษาไม่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

(8) บุคลิกภาพปัญหาเรื่องบุคลิกภาพกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้นอยู่ที่เครื่องมือวัดบุคลิกภาพเนื่องจากเครื่องมือนี้มีความไม่เที่ยงตรงอย่างไรก็ตามบุคลิกภาพที่เห็นได้ชัดเจนนก็คือคนที่มีการของโรคประสาทมักจะ ไม่พอใจในการทำงานมากกว่าคนปกติ

(9) ระดับเงินเดือนจากงานวิจัยหลายเล่มพบว่าเงินเดือนมีส่วนในการสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเงินเดือนที่มากพอแก่การดำรงชีพตามสถานภาพทำให้บุคคลไม่ต้อง

คืนรณมนักที่จะไปทำงานเพิ่มนอกเวลาทำงานและเงินเดือนยังเกี่ยวข้องกับการสามารถหาปัจจัยอื่นที่สำคัญแก่การดำรงชีวิตอีกด้วย

(10) แรงจูงใจในการทำงานงานแรงจูงใจเป็นการแสดงออกถึงความต้องการของบุคคลโดยเฉพาะแรงจูงใจจากปัจจัยตัวผู้ทำงานเองก็จะสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

(11) ความสนใจในงานบุคคลที่สนใจในงานได้ทำงานที่ตนเองถนัดและพอใจจะมีความสุขและพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่าบุคคลที่ไม่มีความสนใจในงาน

2.4.6.2 ปัจจัยด้านงาน

(1) ลักษณะงาน ได้แก่ ความน่าสนใจของงานความท้าทายของงานความแปลกของงานโอกาสที่จะได้เรียนรู้และศึกษางาน โอกาสที่จะทำให้งานนั้นสำเร็จการรับรู้หน้าที่รับผิดชอบการควบคุมการทำงานและวิธีการทำงานการที่ผู้ทำงานมีความรู้สึกต่องานที่ทำอยู่ว่าเป็นงานที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์

(2) ทักษะในการทำงานความชำนาญในงานที่ทำมักจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับลักษณะของงานฐานะทางอาชีพความรับผิดชอบเงินเดือนที่ได้รับต้องพิจารณาไปด้วยกันจึงจะเกิดความพึงพอใจในงาน

(3) ฐานะทางวิชาชีพจากการศึกษาวิจัยพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของเสมียนพนักงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน แต่มีถึงร้อยละ 17 ที่พบว่าถ้ามีโอกาสก็อยากเปลี่ยนงานในสถานะที่เศรษฐกิจดีมีงานให้เลือกทำจะมีการเปลี่ยนงานบ่อยเพื่อจะเลื่อนเงินเดือนเลื่อนฐานะของตนเอง

(4) ขนาดของหน่วยงานความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในหน่วยงานขนาดเล็กจะดีกว่าหน่วยงานขนาดใหญ่เนื่องจากหน่วยงานขนาดเล็กพนักงานมีโอกาสรู้จักกันทำงานคุ้นเคยกันได้ง่ายกว่าหน่วยงานใหญ่ทำให้พนักงานมีความรู้สึกเป็นกันเองและร่วมมือช่วยเหลือกันขวัญในการทำงานดีทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

(5) ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงานการที่บ้านอยู่ห่างไกลจากที่ทำงานการเดินทางไม่สะดวกต้องตื่น แต่เช้ามีครดติดและเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางมีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคนที่เป็นคนจังหวัดหนึ่ง

(6) สภาพภูมิศาสตร์ในแต่ละท้องถิ่นแต่ละพื้นที่มีส่วนสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคนงานในเมืองใหญ่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานน้อยกว่าคนงานในเมืองเล็กทั้งนี้เนื่องจากความคุ้นเคยความใกล้ชิดระหว่างคนงานในเมืองเล็กมีมากกว่าในเมืองใหญ่ทำให้เกิดความอบอุ่นและมีความสัมพันธ์กัน

(7) โครงสร้างของงานหมายถึงความชัดเจนของงานที่สามารถอธิบายชี้แจงเป้าหมายของงานรายละเอียดของงานตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานหากโครงสร้างของงานชัดเจน

2.4.6.3 ปัจจัยการจัดการ

(1) ความมั่นคงในงานสรุปจากการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่จะพบว่าพนักงานมีความต้องการงานที่มีความแน่นอนมั่นคงแม้ว่าในปัจจุบันบุคคลจะสนใจในงานน้อยลงก็ตาม แต่บริษัท ที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานเช่น บริษัท ญี่ปุ่นก็ยังคิดถึงความมั่นคงของงานคือมีการจ้างงานตลอดชีวิต (Life Long Employment)

(2) รายรับฝ่ายบริหารและฝ่ายจัดการของ บริษัท เชื่อมั่นว่ารายรับที่ดีของพนักงานจะเยียวยาโรคไม่พอใจในงานได้การสำรวจส่วนใหญ่พบว่ารายรับมาทีหลังความมั่นคงในการทำงานลักษณะของงาน

(3) ผลประโยชน์เช่นเดียวกับรายรับฝ่ายบริหารของ บริษัท และ โรงงานเห็นว่าการได้รับผลประโยชน์เป็นสิ่งชดเชยและสร้างความพึงพอใจในงานได้ แต่จากการศึกษาซึ่งก็พบเช่นเดียวกับรายรับพนักงานบางส่วนอาจให้ความสนใจน้อยกว่าความมั่นคงในงานและความก้าวหน้าในการทำงาน

(4) โอกาสก้าวหน้าโอกาสที่จะมีความก้าวหน้าในการทำงานมีความสำคัญสำหรับอาชีพหลายอาชีพเช่นการขายเสมียนพนักงานและบุคคลที่ใช้ฝีมือและความชำนาญงานมีความสำคัญน้อยสำหรับบุคคลที่ไม่ต้องใช้ความชำนาญงาน

(5) อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่หมายถึงอำนาจที่หน่วยงานมอบให้ตามตำแหน่งเพื่อควบคุมสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานให้ปฏิบัติงานที่มอบหมายให้สำเร็จงานบางอย่างมีอำนาจตามตำแหน่งที่เด่นชัดก็จะทำให้ผู้ทำงานปฏิบัติงานได้ง่ายและสะดวกอำนาจตามตำแหน่งหน้าที่จึงมีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

(6) สภาพการทำงานพนักงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมายเรื่องสถานการณ์และสภาพการทำงานมีพนักงานที่ทำงานให้สำนักงานที่ให้ความสำคัญกับสภาพการทำงานความพอใจในการทำงานมาจากสาเหตุของสภาพในที่ทำงาน

(7) เพื่อนร่วมงานเป็นส่วนหนึ่งที่จัดเข้าในปัจจัยที่เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงานทำให้คนเรามีความสุขในที่ทำงานสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนจึงเป็นความสำคัญและเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

(8) ความรับผิดชอบงานจากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีขวัญดีจะมีความรับผิดชอบในงานสูงความพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบร่วมกับปัจจัยอื่นเช่นอายุประสบการณ์เงินเดือนและตำแหน่งด้วย

(9) การนิเทศงานสำหรับพนักงานคือการชี้แนะในการทำงานจากหน่วยงาน ดังนั้นความรู้สึกต่อผู้นำเทศก์มักจะเน้นความรู้สึกที่มีต่อหน่วยงานและองค์การด้วยจากการศึกษากรณี สอว์ ธอร์นพบว่าขวัญและเจตคติของพนักงานขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับผู้นำเทศงานการสร้างความสำเร็จที่ระหว่างผู้นำเทศงานและพนักงานจะเกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

(10) การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชาการศึกษาหลายแห่งพบว่าพนักงานมีความต้องการที่จะรู้ว่าการทำงานของตนเป็นอย่างไรจะปรับปรุงการทำงานของตนเองอย่างไรข่าวสารจากบริษัท หน่วยงานต่าง ๆ จึงมีความหมายและความสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติงานว่างานของตนจะก้าวหน้าต่อไปหรือไม่ซึ่งพนักงานมักจะได้อำนาจของหน่วยงานน้อยกว่าที่ต้องการ

(11) ความศรัทธาในตัวผู้บริหารพนักงานที่ชื่นชมความสามารถของผู้บริหารจะมีขวัญและกำลังใจในการทำงานเป็นผลให้เกิดกำลังใจในการทำงานด้วยความศรัทธาในความสามารถและความตั้งใจที่ผู้บริหารมีต่อหน่วยงานทำให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในหน่วยงานด้วย

(12) ความเข้าใจกันระหว่างผู้บริหารกับพนักงานความเข้าใจดีต่อกันทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจากการสำรวจของ National Industrial Conference Board พบว่าผู้บริหารและหัวหน้างานมีความเข้าใจตรงกันว่ารายรับเป็นเรื่องสำคัญที่สุด แต่สำหรับพนักงานเองกลับมองว่าความมั่นคงก้าวหน้าในงานเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

จากองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะเห็นได้ว่าผลสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ คือบุคคลงาน และการบริหารจัดการจะต้องมีความสัมพันธ์กันหากองค์ประกอบด้านหนึ่งด้านใดขาดหายไปย่อมส่งผลเสียต่อความสำเร็จของงานและองค์การได้ในทางตรงกันข้ามหากผู้บริหารให้ความสนใจและเข้าใจองค์ประกอบดังกล่าวก็จะส่งผลดีต่อบุคคลงาน และด้านการบริหารจัดการอันจะส่งผลให้องค์การขึ้นสู่ระดับแนวหน้าได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

เฉลิมชัย บุญรักษ์ (2527, น. 59) ได้วิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดหมายเพื่อปรับปรุงแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 50 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ซึ่งประกอบด้วย 7 รายการ คือการเล่นลูกสองมือล่างกระทบผนัง การแตะลูกกระทบผนัง การเสิร์ฟ การตบ การกระโดดแตะผนัง ความคล่องตัวและแรงบีบมือ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้ การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระทบผนัง เท่ากับ .55 การแตะลูกกระทบผนัง เท่ากับ .49 การเสิร์ฟเท่ากับ .43 การตบเท่ากับ .64 การกระโดดแตะผนังเท่ากับ .79 ความคล่องตัวเท่ากับ .44 แรงบีบมือเท่ากับ .90 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของรายการการเล่นลูกสองมือกระทบผนัง การแตะลูกกระทบผนัง การเสิร์ฟ และการตบที่มีค่าตั้งแต่ .41 ถึง .61 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายการกระโดดแตะผนัง ความคล่องตัว แรงบีบมือ มีค่าตั้งแต่ .27 ถึง .33 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณแล้ว พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละรายการลดลง โดยเฉพาะรายการการเล่นลูกสองมือล่างกระทบผนัง การแตะลูกกระทบผนัง และการเสิร์ฟ ส่วนที่สองเป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย กีฬาบอลเลย์บอล ประกอบด้วยรายการกระโดดแตะผนัง ความคล่องตัว แรงบีบมือ และส่วนที่เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลที่ได้ปรับปรุงแล้วมีความเชื่อมั่น และมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .52 และ .82

ฉลอง ชาตुरुประชีวัน (2532, น.156-157) ได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะบอลเลย์บอลและรายการทดสอบที่วัดองค์ประกอบบอลเลย์บอล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ที่ผ่านการเรียนวิชาบอลเลย์บอล 2 มาแล้ว จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยรายการทดสอบทักษะบอลเลย์บอล 21 รายการ ประกอบด้วย รายการทดสอบการเล่นลูกสองมือล่างของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ การเล่นลูกสองมือล่างของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การเล่นลูกสองมือล่างของเฮเมน การเล่นลูกสองมือล่างของแบรดดี้การเล่นลูกสองมือล่างของแซมเบอร์เลน การเซตของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การ

เลิฟของรัสเซียและแลนด์ การเลิฟของนิวรรณ์ งามขำ การเลิฟของแพททรี การตอบของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ การตอบของนิวรรณ์ งามขำ การตอบของเฮลเมนการดีกหรือการเซตของคั่นนึ่งแฮม และการริสัน การดีกหรือการเซตของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. ทักษะรวมของผาณิต บิลมาศ การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งคำนวณโดยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม เอส พี เอสเอส เอ็กซ์ (SPSSX, Statistic Package for Social Science Version X) ในระบบการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Components) หมุนแกนด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) ผลการศึกษาพบว่า 1) องค์ประกอบด้านความแม่นยำ ประกอบด้วยรายการทดสอบที่เรียงตามลำดับความสำคัญของรายการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าน้ำหนักประกอบของรายการทดสอบในแต่ละองค์ประกอบจากค่าสูงสุดถึงค่าต่ำสุด ได้แก่ รายการทดสอบการเซตของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การเลิฟของรัสเซียและแลนด์ การเลิฟของนิวรรณ์ งามขำ การเล่นเกมสองมือล่างหรือการเซตของคั่นนึ่งแฮมและการริสัน การเซตของรัสเซียและแลนด์ การเซตของลิบาและสตาร์ฟ การเลิฟของแพททรี การเลิฟของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ 2) องค์ประกอบด้านความแม่นยำ ประกอบด้วยรายการทดสอบที่เรียงตามลำดับความสำคัญของรายการทดสอบโดยการพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของรายการทดสอบในแต่ละองค์ประกอบจากค่าสูงสุดถึงค่าต่ำสุด ได้แก่ รายการทดสอบการเลิฟของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การเซตของเฮลเมนการดีกของเฮลเมนการดีกของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การเซตของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ การดีกหรือการเซตของ เอ.เอ.เอช.พี.อี.อาร์. การตอบของเฮลเมน 3. องค์ประกอบด้านการตอบ ประกอบด้วยรายการทดสอบที่เรียงลำดับความสำคัญของรายการทดสอบ โดยการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของรายการทดสอบในแต่ละองค์ประกอบจากค่าสูงสุดถึงค่าต่ำสุด ได้แก่ รายการทดสอบการตอบของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ การตอบของนิวรรณ์ งามขำ ทักษะรวมของผาณิต บิลมาศ 4. องค์ประกอบด้านความเร็วในการดีก ประกอบด้วยรายการทดสอบที่เรียงตามลำดับความสำคัญของรายการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบของรายการทดสอบในแต่ละองค์ประกอบจากค่าสูงสุดถึงค่าต่ำสุด ได้แก่ รายการทดสอบการดีกของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ การดีกของแบรดดี้การดีกของแซมเบอร์เลน

อัทธสันทันต์ ธรรมคงทอง (2553) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะทางวอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยการพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ของแบบฝึกทักษะพบว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 และจากการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยทดลองใช้กับนักเรียนรายบุคคล หรือทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 63.89 /71.67 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

ที่ตั้งไว้ เมื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 77.96 / 78.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ จำนวนนักเรียน 18 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 78.33/ 82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ได้กำหนดไว้ และทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเบญจมานูสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี จำนวนนักเรียน 40 คน ได้ค่าประสิทธิภาพ 84.35/91.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ได้กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะทางวอลเลย์บอลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ทางวอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะทางวอลเลย์บอลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นริศ ประธรรมสาร (2554, บทคัดย่อ) การพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้แบบฝึกทักษะวอลเลย์บอล รายวิชาวอลเลย์บอล 1 พ 41201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลรายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล พ 41201 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยการใช้แบบฝึกทักษะรายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1.ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.06/ 81.08 2.ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล มีค่าเท่ากับ 0.6159 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 61.59 3.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนน

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

นัทธี บุญจันทร์ และอารีย์ อินสุวรรณ โณ (2560, น. 6) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อายุระหว่าง 13 – 15 ปี จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ยะลา จังหวัดยะลา โดยใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 สัปดาห์ และใช้การบันทึกเวลาด้วยการทดสอบ Illinois Agility Run Test ก่อนการฝึกในสัปดาห์ที่หนึ่ง และหลังการฝึกครบ 8 สัปดาห์ โดยใช้สถิติ Dependent T – test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกด้วยโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อายุ 13 – 15 ปี โดยการทดสอบ Illinois Agility Run Test ก่อนใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานความคล่องแคล่วว่องไวในนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อยู่ในระดับ ดี จำนวน 15 คน ระดับปานกลาง จำนวน 14 คน ระดับต่ำมาก จำนวน 1 คน หลังการใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง มีการพัฒนาระดับความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น อยู่ใน ระดับดีมากจำนวน 16คน ระดับดี จำนวน 13คน ระดับปานกลางจำนวน 1 คน 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อายุ 13-15 ปี จากผลการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.40 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 วินาที หลังใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.67 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14 วินาที มีส่วนต่างของค่าเฉลี่ยของเวลาทดสอบทั้งสองครั้ง เท่ากับ 2.73 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.02 วินาที หลังการฝึกตามโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ใช้เวลาน้อยกว่าก่อนได้รับการฝึกจากโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Russell and Lange (1940, pp. 33-41) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาแบบทดสอบทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา” (Achievement Test in Volleyball for Junior

High School Girls) การอันเดอร์บอลกระทบผนัง โดยใช้ผนังเรียบเขียนเส้นบนผนัง ให้กว้างประมาณ 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 7.5 ฟุต และจุดที่ทำการทดสอบต้องห่างจากผนัง 6 ฟุต ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้สัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกวอลเลย์บอลให้เหนือศีรษะกระทบกำแพง ทำติดต่อกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที โดยจะให้ผู้ทดสอบปฏิบัติ 3 ครั้ง แล้วให้นำคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบ 3 ครั้งเป็นผลของการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ ค่าความเที่ยงตรง .80 และค่าความเชื่อมั่น .915 รัสเซลและแลนจ์ ได้กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Krongvist and Brumbach (1968, pp. 116-120 อ้างถึงใน จารุวรรณ ของจา, 2540, น.35) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา” (A Modification of the Brady Volleyball Skill Test for High School Boys) ใช้กับนักเรียนชายระดับ 10-11 จำนวน 71 คน โดยใช้ผนังเรียบเขียนเส้นบนผนังให้กว้าง 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนที่ใดก็ได้ เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังในเขตที่กำหนด แล้วอันเดอร์บอลกระทบผนังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในเวลา 20 นาที ทำการทดสอบ 3 ครั้ง เป็นผลของการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

Brady (1945, pp. 14-17) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล” (Preliminary Investigation of Volleyball Playing Ability) โดยสร้างแบบทดสอบนี้เพื่อวัดความสามารถต่างๆ ไปในการเล่นวอลเลย์บอลซึ่งใช้วิธีการตีบอลกับผนัง และใช้ผนังเรียบขีดเส้นบนผนังกว้าง 5 ฟุต และเส้นระดับสูง 11 ฟุต 6 นิ้ว ผู้เข้ารับการทดสอบจะยืนอยู่ที่ใดก็ได้ โดยตีบอลกระทบผนังให้ลูกบอลกระทบผนังที่เส้น หรือเส้นระดับ ทำเช่นนี้ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงเท่ากับ .86 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ซึ่งเหมาะสำหรับที่จะนำมาใช้ทดสอบกับนักเรียนชายระดับอุดมศึกษา

Clifton (1962, pp.208 - 211) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง แบบทดสอบการเล่นวอลเลย์บอลหนึ่งครั้งสำหรับนักเรียนหญิง โดยใช้ผู้ทดสอบ 45 คน ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงที่เรียนวิชาวอลเลย์บอลในมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย โดยใช้พื้นที่ผนัง 7 ฟุต 6 นิ้ว และห่างจากผนังออกมา 5 ฟุตหนึ่งเส้น และ 7 ฟุตอีกหนึ่งเส้น ใช้อุปกรณ์ลูกวอลเลย์บอลยางสุบลม 6 ปอนด์และนาฬิกาจับเวลา 1 เรือน ทำการทดสอบ 2 ระยะ คือ 5 ฟุต ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้น 5 ฟุต เล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังไปมาด้วยมือทั้งสองภายใน 30 วินาที ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถควบคุมลูกวอลเลย์บอลให้กระทบผนังไปมา

ได้ อนุญาตให้พักผ่อน 2 นาที แล้วจึงทำการทดสอบใหม่ อีกกลุ่มหนึ่งให้กระทำเช่นเดียวกัน แต่ใน ระยะห่างจากผนัง 7 ฟุต ทั้งสองกลุ่มทำการทดลองเป็นเวลา 14 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังที่ระยะ 7 ฟุต มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

Cunningham and Garrison (1968, pp. 486-490) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง “แบบทดสอบ วอลเลย์บอลกระทบผนังสำหรับหญิง” โดยนำแบบทดสอบนี้มาทดสอบกับนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตันในเซนต์หลุยส์ จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวิชาวอลเลย์บอลมาแล้ว โดยใช้ผนังเรียบที่มีขนาดกว้าง 3 ฟุต ยาว 3 ฟุต วิธีการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนที่จุดใดก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกกระทบผนังบริเวณเป้า แล้วส่งลูกบอลกระทบผนังให้มากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที ทำการทดสอบสองครั้งและคิดจำนวนครั้งที่ดีที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นวอลเลย์บอลนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และค่าความเชื่อมั่น .87

Helman (1976, pp. 309-312 อ้างถึงใน ผาณิต บิลมาศ, 2530, น. 96) ได้ทำการประเมิน แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะที่จำเป็นในกีฬา วอลเลย์บอลในการเล่นที่ใช้ความรุนแรง รวดเร็ว การ ประเมินแบบทดสอบใช้การรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางวอลเลย์บอล 31 คน พบว่า ทักษะที่จำเป็นและสำคัญที่ต้องทำการทดสอบมีอยู่ 3 ทักษะ คือ การตัก (Dig) การเซต (Set) และการ ตบ เฮลเมน ได้สร้างแบบทดสอบทั้ง 3 ทักษะ สำหรับผู้ที่เล่นแบบรุนแรง โดยทดสอบจาก นักศึกษาหญิง 76 คน ในชั้นเรียน การเสิร์ฟวอลเลย์บอลได้ทดลอง 4 ครั้ง และได้หาความเที่ยงตรง เชิงประจักษ์ (Face Validity) และผลรวมของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญในวอลเลย์บอล 3 ท่าน ให้ คะแนนนักเรียน 76 คน โดยให้คะแนน 9 สเตล (9-Point Rating Scale) พิจารณาความสามารถในการเล่นต่างๆ ไปของนักเรียนแต่ละคนขณะทำการทดสอบ และหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบซ้ำ เฮลเมน พบว่า ความสัมพันธ์ของข้อทดสอบแต่ละข้อมีค่าตั้งแต่เมื่อนำมารวมกัน 3 ข้อจะมีความสัมพันธ์กันสูง เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ทักษะทั้ง 3 อย่างมีความสำคัญอย่างมากในวอลเลย์บอล โดยมีความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการเซตการตัก การตบ และคะแนนรวม .69 .50 .73 .78 ตามลำดับ และมีความเชื่อมั่น .76 .77 .76 และ .84 ตามลำดับ

จากการศึกษา ค้นคว้างานวิจัยทั้งใน และต่างประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถใน การเล่นลูกสองมือต่าง สรุปได้ว่า ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ ของนักเรียนชายโดยครองวิสต์และบรูมบาซ (Modified Brady Volleyball Test) และเกณฑ์ของ นักเรียนหญิงโดยรัสเซลล์และแลนจ์ (Russell-Lange Volleyball Test) เพื่อให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยได้นำมาวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชา วอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน มีจำนวน 320 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียนที่เรียนวิชา วอลเลย์บอล โดยการเลือก สุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) 1 ห้องเรียน 40 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีเครื่องมือ 3 ชนิดคือ

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวอลเลย์บอล รหัสวิชา พ31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 หน่วย คือ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การเล่นลูกสองมือล่าง จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

รวม 4 ชั่วโมง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยในแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 8 แบบฝึกดังนี้ แบบฝึกที่ 1 การจับมือและการยืนท่าเตรียมความพร้อม แบบฝึกที่ 2 การเคลื่อนที่ 4 ทิศ แบบฝึกที่ 3 การเล่นลูกสองมือล่างแล้วจับ แบบฝึกที่ 4 การเล่นลูกสองมือล่างเดี่ยว (Under) แบบฝึกที่ 5 โยนให้เพื่อนเล่นลูกสองมือล่าง แบบฝึกที่ 6 การเคลื่อนที่เล่นลูกสองมือล่าง แบบฝึกที่ 7 การเล่นลูกสองมือล่างคู่ และแบบฝึกที่ 8 การเล่นลูกสองมือล่างกับผนัง

3.2.2 แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง คือ แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกระทบผนังจำแนกเป็นเกณฑ์นักเรียนชาย และเกณฑ์นักเรียนหญิง ดังนี้ เกณฑ์นักเรียนชายโดยครองวิสิทธิ์ และบรมราช กำหนดให้ผู้ทดสอบเขียนเส้นบนฝาผนังให้กว้างประมาณ 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต แล้วให้ผู้รับการทดสอบยืนที่ใดก็ได้ เมื่อได้รับสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกกระทบฝาผนังในเขตที่กำหนด แล้วส่งลูกกระทบผนังให้มากที่สุดในเวลา 20 วินาที ให้ผู้ทดสอบปฏิบัติ 3 ครั้ง แล้วให้นำคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบ 3 ครั้งใช้เป็นคะแนน ซึ่งจะใช้วัดก่อนเรียนและหลังเรียน

ส่วนเกณฑ์นักเรียนหญิงโดย Russell and Lange (1940, pp. 33-41) ได้ศึกษาค้นคว้า เรื่อง “การศึกษาแบบทดสอบทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา” (Achievement Test in Volleyball for Junior High School Girls) การอันเดอร์บอลกระทบผนัง โดยใช้ผนังเรียบเขียนเส้นบนผนัง ให้กว้างประมาณ 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 7.5 ฟุต และจุดที่ทำการทดสอบห่างจากผนัง 6 ฟุต ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้สัญญาณ “เริ่ม” ให้โยนลูกวอลเลย์บอลให้เหนือศีรษะกระทบผนัง ทำติดต่อกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที โดยจะให้ผู้ทดสอบปฏิบัติ 3 ครั้ง แล้วให้นำคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบ 3 ครั้งเป็นผลของการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ ค่าความเที่ยงตรง .80 และค่าความเชื่อมั่น .915 รัสเซลและแลนจ์ ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งจะใช้วัดก่อนเรียน และหลังเรียน

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อความทางบวก แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Ration Scales) 5 ระดับ จำนวน 23 ข้อย่อย จำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

ด้านด้านการจัดการเรียนการสอน มี 11 ข้อย่อย ด้านด้านสื่อการสอน มี 5 ข้อย่อย ด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับ มี 7 ข้อย่อย และ ความคิดเห็นปลายเปิด 1 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในงานวิจัย

3.3.1 การสร้างแผนการเรียนรู้

ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน ใน 1 หน่วยการเรียนรู้ มี 4 คาบ แผนละ 1 ชั่วโมง มีวิธีดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อนำมาเขียนคำอธิบายรายวิชาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 2) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและคำอธิบายรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตร
- 3) ศึกษาเอกสารรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นลูกสองมือล่าง
- 4) จัดทำแผนการจัดการเรียน เรื่องการเล่นลูกสองมือล่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งด้านเนื้อหา และวิธีการเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามที่แนะนำ
- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา จำนวน 2 คน และด้านการวัดและการประเมินผลจำนวน 1 คน เป็นผู้ตรวจสอบ โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย (Index of Item – Objective Congruence หรือ

IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น ตามเกณฑ์ที่กำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องทั้งเนื้อหา
วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้

0 คือ ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องทั้งเนื้อหา
วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้

-1 คือ แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องทั้งเนื้อหา
วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้

นำผลจากเกณฑ์การให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาหาความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence)

IOC แทนค่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

R แทนค่า คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทนค่า จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ถ้า $IOC > 0.5$ ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเนื้อหา
วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้

ถ้า $IOC < 0.5$ ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องทั้งเนื้อหา
วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1.1 การสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือง่าย

(1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือง่าย

(2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือง่ายศึกษา วิเคราะห์
ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างแบบฝึกให้สอดคล้องและ
ครอบคลุมเนื้อหา

(3) สร้างแบบฝึกการเล่นลูกสองมือง่ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่

(4) นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ และทำการปรับแก้ไขให้เหมาะสมที่สุด

(5) นำแบบฝึกที่ผ่านการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบโดยใช้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามมีความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามไม่มีความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์

(6) ปรับปรุงแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

(7) นำแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงไปใช้ใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปี

ที่ 5

(8) นำแบบฝึกที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาปรับปรุง เพื่อให้แบบฝึกมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2 แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยลง(Under)

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบของรัสเซลล์ (Russell) และแลง (Lange) ที่เป็นแบบทดสอบวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การอันเดอร์บอลกระทบผนังมีความเที่ยงตรง .80 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .870 ถึง .915 และครองวิสต์ และบรูมาซเป็นแบบทดสอบวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการทดสอบอันเดอร์บอลกระทบผนังความเที่ยงตรงของแบบทดสอบได้ค่าเท่ากับ .767 และความเชื่อถือได้เท่ากับ .817

3.3.3 การสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยลง

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจ
- 2) กำหนดคุณลักษณะและประเด็นที่จะประเมินให้ชัดเจน สร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการวัด
- 3) กำหนดค่าระดับคะแนนความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับรายการประเมินและเกณฑ์แปลความหมาย ซึ่งมี 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความคิดเห็น ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 5 ข้อ (ยุทธ ไกยวรรณ, 2550, น.46)
- 4) นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไข
- 5) นำแบบสำรวจความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพลศึกษา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาแบบสำรวจความพึงพอใจกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 6) นำแบบสำรวจความพึงพอใจไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ
- 7) นำผลการตอบแบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยอาศัยมาตราส่วนประมาณค่าดังนี้ให้นักคะแนน 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลการประเมิน ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
- 8) นำแบบสำรวจความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนจัดพิมพ์เพื่อนำค่าความเชื่อมั่นไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างกับกลุ่มตัวอย่างแสดงรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

3.4.2 วัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง จำนวน 4 แผน ที่สร้างกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้เวลา 4 สัปดาห์

3.4.4 เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำแบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง ฉบับก่อนเรียนมาวัดความสามารถหลังเรียนอีกครั้ง

3.4.5 ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง โดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.4.6 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลของการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมผู้ครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังนี้

3.5.1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) ของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดย
การทดสอบ t- test แบบ dependent

3.5.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง (Under)

3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

การวิจัย การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอล
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างผ่าน
การพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐานการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
ในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต โดยเอกสารรับรองเลขที่ COA. No.
RSUERB2021-013

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศหญิง (T - test)

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

ผลการพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำผลการฝึกการเล่นลูกสองมือล่างของกลุ่มตัวอย่างปรากฏผลดังตาราง

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)

ประเด็นเปรียบเทียบการเปรียบเทียบ	จำนวนครั้งที่วัด จากก่อนเรียน		จำนวนครั้งที่วัด จากหลังเรียน		t	*p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
จำนวนครั้งที่วัดจากก่อนเรียนและ หลังเรียน(เพศชาย)	5.72	1.72	27.20	1.23	-55.78	.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการฝึกและหลังการฝึกของนักเรียนชาย ก่อนการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า (Under) มีค่าเท่ากับ 5.72 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.72 หลังการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า (Under) มีค่าเท่ากับ 27.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.23

สรุปได้ว่าผลการทดสอบก่อนและหลังของนักเรียนชายที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยกว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยกว่ามีผลทำให้นักเรียนชายพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยกว่าในรายวิชาโอลิมปิก

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยกว่าก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า เพศหญิง (T - Test)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยกว่าก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า เพศหญิง (T - test)

ประเด็นเปรียบเทียบการเปรียบเทียบ	จำนวนครั้งที่วัดจากก่อนเรียน		จำนวนครั้งที่วัดจากหลังเรียน		t	*p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
จำนวนครั้งที่วัดจากก่อนเรียนและหลังเรียน(เพศหญิง)	3.47	1.13	16.80	0.94	-57.39	.00

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการฝึกและหลังการฝึกของนักเรียนหญิง ก่อนการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า (Under) มีค่าเท่ากับ 3.47 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.13 หลังการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือน้อยกว่า (Under) มีค่าเท่ากับ 16.80 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.94

รูปที่ 4.1 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง เป็นรายบุคคล

สรุปได้ว่าผลการทดสอบก่อนและหลังของนักเรียนหญิงที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างมีผลทำให้นักเรียนหญิงพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอล

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชา วอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	แปลความหมาย ระดับความพึงพอใจ
1) ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. มีการอธิบายวัตถุประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนอย่างชัดเจน	4.32	0.76	พึงพอใจมาก
2. มีการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.02	0.65	พึงพอใจมาก
3. แบ่งกลุ่มโดยความสามารถอย่างเหมาะสม	4.57	0.5	พึงพอใจมากที่สุด
4. มีการให้คำปรึกษา แนะนำ และดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.27	0.64	พึงพอใจมาก
5. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.76	พึงพอใจมาก
6. ใช้ภาษาที่ชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจ	4.35	0.73	พึงพอใจมาก
7. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	3.75	0.66	พึงพอใจมาก
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย	4.1	0.30	พึงพอใจมาก
9. มีการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ	4.15	0.36	พึงพอใจมาก
10. มีการเสริมแรงโดยการให้รางวัลและคำชมเชยแก่นักเรียน	4.85	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
11. มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.15	0.36	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชา
วอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการ
เล่นลูกสองมือล่าง (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	แปลความหมาย ระดับความพึงพอใจ
2) ด้านสื่อการสอน			
1. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปยาก	4.20	0.40	พึงพอใจมาก
2. ขนาดและรูปภาพประกอบชัดเจนและเหมาะสม	4.02	0.47	พึงพอใจมาก
3. ขนาดและสีตัวอักษรชัดเจนและเหมาะสม	4.07	0.57	พึงพอใจมาก
4. แบบฝึกเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	4.80	0.40	พึงพอใจมากที่สุด
5. แต่ละแบบฝึกกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	4.05	0.22	พึงพอใจมาก
3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.20	0.40	พึงพอใจมาก
2. ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้และสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น	4.37	0.49	พึงพอใจมาก
3. ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น ส่งผลให้ นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	4.65	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
4. สามารถพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้	4.35	0.48	พึงพอใจมาก
5. แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างนี้สามารถ นำไปใช้ในการเล่นทีมได้	4.65	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
6. ช่วยแก้ปัญหาในการเล่นลูกสองมือล่างรวม ไปถึงการเล่นทีมได้	4.62	0.49	พึงพอใจมากที่สุด
7. นักเรียนสนุกและมีความสุขในการเล่นลูก สองมือล่าง	4.3	0.46	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม	4.31	0.49	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจรายด้านต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.26	0.28	พึงพอใจมาก
ด้านสื่อการสอน	4.23	0.32	พึงพอใจมาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.45	0.18	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.31	0.26	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง โดยภาพรวม อยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง ด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ด้านสื่อการสอนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยลงในรายวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อย เป็นรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ของการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีแบบแผนการศึกษาแบบกลุ่มเดียว ในการวัดและเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group : Pretest/Posttest) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อย 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา โดยการใช้แบบสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) 1 ห้องเรียน 40 คนผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งในการเล่นลูกสองมือน้อยนักเรียนชาย ก่อนเรียนเท่ากับ 5.72 หลังเรียนเท่ากับ 27.20 ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งในการเล่นลูกสองมือน้อยนักเรียนหญิง ก่อนเรียนเท่ากับ 3.47 หลังเรียนเท่ากับ 16.80

5.1.2 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อย โดยภาพรวมเท่ากับ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรายด้านดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4.45 ด้านการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 4.25 และ ด้านสื่อการสอน เท่ากับ 4.23

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง โดยทำการฝึกเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ซึ่งผลการฝึกก่อนและหลังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการในการฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) เพิ่มขึ้นและ คะแนนหลังฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกตามแบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง(Under) เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ทักษะได้ดี ส่งผลให้ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) มีความแม่นยำและชำนาญขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Thorndike (1989) ที่ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญคือ กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) การฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆจะทำให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและถาวรและในทางกลับกันถ้าไม่ได้ฝึกหรือได้ทำบ่อยๆ ความชำนาญและความถูกต้องจะลดลง สอดคล้องกับอนันต์ อัดชู (2536) ที่กล่าวว่า การฝึกที่มีการกำหนดหนักเบาที่เหมาะสมจะช่วยพัฒนาการเคลื่อนไหว และระบบการทำงานของอวัยวะต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ส่วนการฝึกที่ขาดความต่อเนื่อง หรือเบาเกินไป จะไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอนันต์ เนตรมณี (2552, น. 2) ที่กล่าวว่า สำหรับการฝึกซ้อมนั้นเป็นสิ่งสำคัญ อีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเล่นหรือการแข่งขันกีฬาประสบความสำเร็จได้ โดยโปรแกรมการฝึกซ้อมจะต้องเป็น โปรแกรมการฝึกที่ถูกต้องวิธี เหมาะสมกับเทคนิค และวิธีการเฉพาะของกีฬาแต่ละประเภท

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลเรื่องทักษะการเล่นลูกสองมือล่างหลังการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นัทธี บุญจันทร์ และอารีย์ อินสุวรรณ โณ (2560, น.

6) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวของ นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็น นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อายุระหว่าง 13 – 15 ปี จำนวน 30 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ยะลา จังหวัดยะลา โดยใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 สัปดาห์ และใช้การบันทึกเวลาด้วยการทดสอบ Illinois Agility Run Test ก่อนการฝึกในสัปดาห์ที่หนึ่ง และหลังการฝึกครบ 8 สัปดาห์ โดยใช้สถิติ Dependent T – test เพื่อทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ย ความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกด้วยโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง อยู่ใน ระดับที่เพิ่มขึ้น

5.2.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงในรายวิชา วอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ซึ่งอยู่ใน ระดับมาก และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 มีพิจารณารายละเอียดตามระดับความพึงพอใจ รายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งอยู่ใน ระดับมาก เนื่องจากแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงเป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งง่ายต่อการ ปฏิบัติตามในแต่ละแบบฝึก และแต่ละแบบฝึกปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน อีกทั้งมีความน่าสนใจ และช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชูติกาญจน์ พลไชย และคุณเดือน ไชยพิชิต (2564, น.62) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/18 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66

จากที่กล่าวมาข้างต้นการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือน้อยลงใน รายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูก สองมือน้อยลง โดยมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา(วิชาวอลเลย์บอล) เรื่อง ทักษะการเล่น ลูกสองมือน้อยลง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบฝึกการเล่นลูก สองมือน้อยลง ซึ่งพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา วิชาวอลเลย์บอล เรื่องทักษะการ เล่นลูกสองมือน้อยลง หลังการจัดการเรียนรู้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงว่า การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง ที่ผู้วิจัยทำศึกษานั้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและสังคมต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายของแบบฝึกให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้เกิดทักษะที่มีประสิทธิภาพ

5.3.1.2 ครูผู้สอนควรวางแผนเรื่องของการเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา จะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่

5.3.1.3 ในการทำกิจกรรมครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ชัดเจน เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

5.3.1.4 พบว่าเวลาที่นักเรียนใช้ในการฝึกในคาบเรียนไม่เพียงพอ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน เพื่อจะได้พัฒนาทักษะได้อย่างเต็มที่

5.3.1.5 พบว่านักเรียนบางคนอาจมีความรู้สึกหาคำลังใจ เกิดอาการท้อ ครูผู้สอนไม่ควรมองข้ามสิ่งเหล่านี้ ควรเข้าไปพูดคุยกับนักเรียนรายบุคคล เริ่มฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก เมื่อนักเรียนเกิดความชอบแล้ว ทำให้สามารถฝึกและปฏิบัติทักษะได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในรายวิชาพลศึกษา ในหัวข้อต่างๆ เช่น การฝึกเล่นลูกสองมือบน การเสิร์ฟลูกมือล่าง การเสิร์ฟลูกมือบน การกระโดดตบบอล การสกัดกั้นบอล(บล็อก) เป็นต้น

5.3.2.2 การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในรายวิชากีฬาอื่นๆ เช่น แบดมินตัน
ฟุตบอล เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- จรวย แก่นวงษ์คา. (2559). *วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- โชคชัย จุมพิศ. (2553). *ผลการสร้างและการใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในการพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุดปราสาท จังหวัดศรีสะเกษ* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- นริศ ประธรรมสาร. (2554). *การพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้แบบฝึกทักษะวอลเลย์บอล รายวิชาวอลเลย์บอล 1 พ 41201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- ไพชนต์ ชาติมนตรี. (2521). *การศึกษาสรรภาพทางร่างกายของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พยอม สิมาวงษ์. (2552). *การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โรงเรียน โชคเพชรพิทยาสรรค์ จังหวัดสุรินทร์* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- มยุรี ยืนยง. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองจอก จังหวัดสุรินทร์* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- มยุรี เหมือนพันธ์. (2535). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา, เชียงใหม่
- วิโรจน์ มุกกันต์. (2535). *วอลเลย์บอล*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สิริรัตน์ ทวีตั้งตระกูล. (2550). *การสร้างแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคงทองวิทยา อำเภอคอนสาร จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- ศรีรัตน์ บำรุงชาติ. (2550). *การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นวอลเลย์บอล เรื่อง ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือบน (ลูกเซต)* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- อารีย์ อินสุวรรโณ. (2560). *ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ชุดิกาญจน์ พลไชย, และดุจเดือน ไชยพิชิต. (2564). *การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ขอนแก่น.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2513). *วิชาการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบริการ.
- ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2532). *การวิเคราะห์องค์ประกอบของทักษะวอลเลย์บอล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญฤทธิ์ วงศ์ประเสริฐ. (ม.ป.ป.). *กติกาและเทคนิคการฝึกสอนมินิวอลเลย์บอล*. ม.ป.ท.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2519). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิชามณต์ สุภา. (2522). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง วอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อนันต์ เนตรมณี. (2552). *ผลการฝึกด้วยความถี่และความนานที่แตกต่างกันที่มีผลต่อความสามารถในการโยนลูกเบตอง* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อนันต์ อัดชู. (2536). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Cunningham, P., & Garrison, J. (1968). High wall volley test for women's volleyball. *Research Quarterly. American Association for Health, Physical Education and Recreation*, 39(3), 486-490.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา พ 31102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

จำนวน 1 คาบ

รายวิชา วอลเลย์บอล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 1

ชื่อผู้สอน นายวิรเทพ ชัยชนะ

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพ ของการกีฬา

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน พ3.1 ม.4/2 ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

มาตรฐาน พ 3.2 ม.4/1 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอและใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตนคำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม

1.สาระสำคัญ

ทักษะการเล่นสองมือล่าง เป็นทักษะที่มีความสำคัญในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นอย่างมาก เป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นในรูปแบบต่างๆ เช่นการใช้ทักษะการเล่นสองมือล่างในการรับลูกวอลเลย์บอลและการทำคะแนนต่อฝ่ายตรงข้าม การส่งต่อลู่วอลเลย์บอลกันภายในทีม ซึ่งในการเล่นลูกสองมือล่างต้องฝึกระดับจากง่ายไประดับยาก

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายความรู้เกี่ยวกับทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นของวอลเลย์บอลได้ (K)
2. นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นได้ (P)
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นในกีฬาวอลเลย์บอล (A)

3. สาระการเรียนรู้

ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้น

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1.ความสามารถในการสื่อสาร
- 2.ความสามารถในการคิด
- 3.ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1.ความมีระเบียบวินัย
- 2.การแต่งกายที่ถูกระเบียบ
- 3.ความตรงต่อเวลา

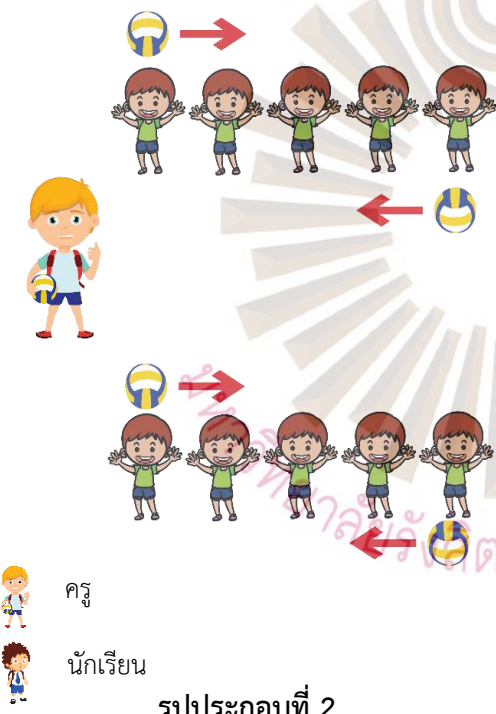
6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

.....

.....

7. กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
ขั้นเตรียม (15 นาที) รูปประกอบที่ 1 - ครูจัดแถวนักเรียนออกเป็น 5 แถว เท่าๆกันดังรูปประกอบที่ 1 - ครูสำรวจรายชื่อนักเรียนในห้องเรียน - ครูตรวจสอบสุขภาพและเครื่องแต่งกายของผู้เรียน - ครูให้ปฏิบัติกิจกรรมเตรียมความพร้อมของร่างกาย กิจกรรม : เกมที่ 1 “มังกรลอดถ้ำ” เกม 1.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม จำนวนเท่าๆกัน เกม 1.2 ครูให้ต่อแถวเป็นลักษณะของแถวตอนลึก พร้อมเว้นระยะห่างรายบุคคล คนละ 1 เมตรจัดให้เป็นระเบียบ เกม 1.3 ครูให้ลูกวอลเลย์บอลแกว่งแถวในแต่ละแถวและก้มส่งลูกวอลเลย์บอลลอดใต้ระหว่างขาทั้งสองข้างส่งต่อให้นักเรียนคนถัดไปข้างหลัง	ออกคำสั่งให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ใบรายชื่อ	สังเกต ความสนใจ และสังเกต การมีส่วนร่วม

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
เมื่อส่งต่อลูกวอลเลย์บอลไปถึงคนสุดท้ายของแถว จากนั้นให้ส่งกลับมาถึงหัวแถว กลุ่มใดลูกวอลเลย์บอลถึงหัวแถวก่อนถือว่าเป็นฝ่ายชนะ หมายเหตุ : ครูควรมีการเตือนนักเรียนเรื่องส่งที่รุนแรงขณะปฏิบัติกิจกรรม เพราะอาจเกิดการบาดเจ็บต่อนิ้วมือระหว่างเล่นได้ ครู นักเรียน รูปประกอบที่ 2			
ขั้นอธิบายและสาธิต (5 นาที) 1. ครูจัดรูปแบบชั้นเรียนดังรูปประกอบที่ 1 2. ครูอธิบายรูปแบบการจับมือที่ใช้ประกอบการเล่นวอลเลย์บอลทักษะการเล่นลูกสองมือต่าง 3. ครูอธิบายและสาธิตการเคลื่อนที่ 4 จุด	ครูอธิบาย	- นกหวีด	สังเกตความตั้งใจของนักเรียน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
4. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นลูกสองมือล่าง (อันเดอร์) การจับจังหวะลูกวอลเลย์บอล การมองจุดสัมผัสที่แขน โดยเชื่อมต่อทักษะการเคลื่อนที่ การขึ้นและทรงตัว แบบฝึกที่ 1 การจับมือจุดที่สัมผัสลูกบอล และการขึ้นท่าเตรียมความพร้อม วิธีการจับมือในการเล่นวอลเลย์บอลดังนี้ <u>วิธี 1 วิธีซ้อนมือ</u> 1. หางมือทั้งสองข้าง 2. เอามือหนึ่งไปวางซ้อนทับอีกมือหนึ่ง 3. รวบมือให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกันอีกมือหนึ่ง			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
<u>วิธี 2 โอบหมัด</u> 1. ใช้มือใดมือหนึ่งกำหมัด 2. ใช้อีกมือหนึ่งโอบหมัด นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชิดติดกัน <u>วิธี 3 กำมือทั้งสองข้างชิดกัน</u> 1. กำมือทั้งสองข้าง 2. นำมือทั้งสองข้างมาชิดกันให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างเสมอกัน			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
<u>จุดที่สัมผัสลูกบอล</u> บริเวณที่ถูกลูกบอล คือ บริเวณท่อนแขนด้านหน้าทั้งสองแขนพร้อม ๆ กัน ตั้งแต่เหนือข้อมือขึ้นมาประมาณ 10 ซม.			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
บริเวณที่ถูกลูกบอลคือ บริเวณท่อนแขนด้านหน้า ทั้งสองแขนพร้อม ๆ กัน ตั้งแต่เหนือข้อมือขึ้น มาประมาณ 10 ซม.			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
<u>ทำการอันเดอร์บอล</u> 1. ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ 2. ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อย ก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่า 3. ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณโคนหัวแม่เท้า ได้ฝ่าเท้า			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
4.จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียด ตึง ตามองที่ลูกบอล <u>แบบฝึกที่ 2 การเคลื่อนที่ 4 ทิศ</u> <u>ยืนท่าเตรียมพร้อมย่อตัวลงเล็กน้อย</u> (คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าขวานำและใช้เท้าซ้าย เป็นหลักอยู่ด้านหลัง (คนถนัดขวา) ใช้เท้าซ้ายนำและใช้เท้าขวา เป็นหลักอยู่ด้านหลัง <u>การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า</u> คือ การก้าวขาไปข้างหน้า เพื่อรับบอล (คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าซ้ายที่เป็นหลักอยู่ ด้านหลังก้าวขึ้นมาข้างหน้าและต่อด้วยเท้าขวา ตามลำดับ (คนถนัดขวา) ใช้เท้าขวาที่เป็นหลักอยู่ ด้านหลังก้าวขึ้นมาข้างหน้าและต่อด้วยเท้า ซ้ายตามลำดับ <u>การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง</u> คือ การก้าวขาไปข้างหลัง เพื่อรับบอล (คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าขวาก้าวมาด้านหลัง ต่อ ด้วยเท้าซ้ายลงมาข้างหลังตามลำดับ (คนถนัดขวา) ให้นักเรียนใช้เท้าซ้ายก้าว มาด้านหลัง ต่อด้วยเท้าขวาลงมาข้างหลัง ตามลำดับ <u>การเคลื่อนที่ไปด้านข้างด้านซ้าย</u> คือ การสไลด์ เท้าชิดก้าวไปด้านข้างด้านซ้าย (คนถนัดซ้าย /ถนัดขวา) สไลด์ขาไป			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
ด้านข้างด้านซ้าย โดยก้าวชิดก้าว การเคลื่อนที่ไปด้านข้างด้านขวา คือ การสไลด์ ก้าวชิดก้าวไปด้านข้างด้านขวา (คนถนัดซ้าย / ถนัดขวา) สไลด์ขาไป ด้านข้างด้านขวา โดยก้าวชิดก้าว			
ขั้นฝึกหัด (15 นาที) 1. ให้นักเรียนฝึกการจับมือโดยเลือกการจับมือที่ตนเองถนัด 2. ให้นักเรียนฝึกการเคลื่อนที่ทั้ง 4 ทิศที่ครูได้อธิบายและสาธิตไปเมื่อสักครู่ 3. ให้นักเรียนเตรียมลูกบอล คนละ 1 ลูก 4. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกให้ตกพื้น 1 ครั้งแล้วเข้าทำเข้าไปเล่นลูกหรืออันเดอร์แล้วจับและฝึกไปเรื่อย 5. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ อันเดอร์ 1 ครั้ง แล้วจับ 6. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ อันเดอร์ 2 ครั้ง แล้วจับในขณะที่อันเดอร์ครั้งแรกลูกบอลอาจมีการ	นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ลูกวอลเลย์บอล	ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
เปลี่ยนทิศทาง ดังนั้นนักเรียนควรที่จะเคลื่อนที่ตามลูกบอลไปเพื่อแอนเดอร์ครั้งที่ 2 7. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ แอนเดอร์ 3 ครั้ง แล้วจับ ในขณะที่แอนเดอร์ครั้งแรกและครั้งที่ 2 ลูกบอลอาจมีการเปลี่ยนทิศทาง ดังนั้นนักเรียนควรที่จะเคลื่อนที่ตามลูกบอลไปเพื่อแอนเดอร์ครั้งที่ 3 และเพิ่มจำนวนครั้งไปเรื่อยๆ ตามคำสั่ง			
ขั้นนำไปใช้ (20 นาที) จุดเริ่ม จุดกลับ ครู นักเรียน 1.ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอน 3 แถว แบ่งแถวละจำนวนเท่าๆกัน หรือตามความเหมาะสมของสถานที่ 2.ครูแจกลูกวอลเลย์บอลให้นักเรียนแถวละ 1 ลูกและให้นักเรียนทำการเล่นลูกสองมือล่าง อ้อมสลับกรวยสลับไปมา สามารถให้ลูกตกพื้นได้	นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ลูกวอลเลย์บอล	ประเมินผล การตอบคำถามพอสั่งเขป

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
คนละไม่เกิน 3 ครั้ง หากใครเกิน 3 ครั้ง ให้ผู้เล่นคนนั้นกลับไปเริ่มใหม่ที่จุดเริ่มต้นทันที เมื่อถึงกรวยสุดท้ายให้ใช้ทักษะการเล่นสองมือล่างกลับมายังจุดเริ่มต้นพร้อมส่งลูกวอลเลย์บอลให้นักเรียนคนถัดไปปฏิบัติซ้ำ 3.ครูออกคำสั่งกลุ่มใดปฏิบัติครบทุกคนเป็นกลุ่มแรกให้นั่งลงเป็นผู้ชนะ			
ขั้นสรุป (5 นาที) 1.จัดรูปแบบชั้นเรียนดังรูปประกอบที่ 1 2.สรุปเนื้อหาที่ได้สอนรวมทั้งคำชี้แจงที่ได้ชี้แจงตอนเริ่มชั้นเรียน 3.ให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกาย ตรวจสอบหลังการเรียนดูว่ามีนักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการเรียนหรือไม่ 4.ผู้สอนนัดหมายการเรียนครั้งต่อไป 5.ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย 6.จัดระเบียบแถวแล้วปล่อยเลิกแถว	อธิบายคำสั่ง	- นกหวีด	สังเกตการณ์ให้ความมือในการร่วมกิจกรรม

8. สื่อการเรียนรู้

- ใบรายชื่อ
- ลูกวอลเลย์บอล

9. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องกิจกรรม อาคาร โรงฝึกพลศึกษา
2. ครู

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์/พฤติกรรม ที่ต้องการประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1.นักเรียนอธิบายความรู้เกี่ยวกับทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นของวอลเลย์บอลได้	• สอบถามนักเรียน	• แบบสอบถามทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	• ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพ 4 ขึ้นไป
2.นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นได้	• สังเกตการปฏิบัติ	• แบบสังเกตการปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	• ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพ 4 ขึ้นไป
3.นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นในกีฬาวอลเลย์บอล	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินเจตคตินักเรียน	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี
4.นักเรียนได้รับการพัฒนาสมรรถภาพด้านความอ่อนตัวหรือความยืดหยุ่น	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินสมรรถภาพด้านความอ่อนตัวหรือความยืดหยุ่น	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี
5.นักเรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี

บันทึกหลังการสอน

1.ผลการสอน

.....

.....

2.ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

3.แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

.....

.....

4.ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง

.....

.....

ลงชื่อ

ครูพี่เลี้ยง

(นายธีรศักดิ์ สุขประจบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รหัสวิชา พ 31102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

จำนวน 1 คาบ

รายวิชา วอลเลย์บอล

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 2

ชื่อผู้สอน นายวิรเทพ ชัยชนะ

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพ ของการกีฬา

ตัวชี้วัด

มาตรฐาน พ3.1 ม.4/2 ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อ ผู้อื่นและ สังคมพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

มาตรฐาน พ 3.2 ม.4/1 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอและใช้ ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตนคำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม

1.สาระสำคัญ

ทักษะการเล่นสองมือล่าง เป็นทักษะที่มีความสำคัญในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นอย่างมาก เป็น ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นในรูปแบบต่างๆ เช่นการใช้ทักษะการเล่นสองมือล่างในการรับลูก วอลเลย์บอลและการทำคะแนนต่อฝ่ายตรงข้าม การส่งต่อรูปวอลเลย์บอลกันภายในทีม ซึ่งในการ เล่นลูกสองมือล่างต้องฝึกระดับจากง่ายไประดับยาก

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

- 1.รู้และเข้าใจทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง
- 2.สามารถอธิบายขั้นตอนการเล่นลูกสองมือล่างได้

ด้านทักษะ

- 1.สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้
- 2.สามารถนำทักษะไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

☐ รักษา ศาสน์ กษัตริย์	☐ อยู่อย่างพอเพียง	☒ ซื่อสัตย์สุจริต	☒ มุ่งมั่นในการทำงาน
☒ มีวินัย	☐ รักความเป็นไทย	☒ ใฝ่เรียนรู้	☐ มีจิตสาธารณะ

ด้านสมรรถนะ

- ☒ ความสามารถในการสื่อสาร: สามารถอธิบายหรือบอกให้เพื่อนฟังในทักษะนั้น
- ☒ ความสามารถในการคิด: ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ☒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต : สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้

4.ชิ้นงาน/ภาระงาน

.....

.....

.....

.....

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและประเมินผล
ขั้นเตรียม (15 นาที) รูปประกอบที่ 1 1.ครูจัดแถวนักเรียนออกเป็น 5 แถว เท่ากันดังรูปประกอบที่ 1 2.ครูสำรวจรายชื่อนักเรียนในห้องเรียน 3.ครูตรวจสอบสุขภาพและเครื่องแต่งกายของผู้เรียน 4.ครูให้ปฏิบัติกิจกรรมเตรียมความพร้อมของร่างกาย กิจกรรม : เกมที่ 1 “มังกรลอดถ้ำ” เกม 1.1 ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม จำนวนเท่าๆกัน เกม 1.2 ครูให้ต่อแถวเป็นลักษณะของแถวตอนลึกพร้อมเว้นระยะห่างรายบุคคล คนละ 1 เมตรจัดให้เป็นระเบียบ เกม 1.3 ครูให้ลูกวอลเลย์บอลแกว่งแถวในแต่ละแถวและก้มส่งลูกวอลเลย์บอลลอดใต้ระหว่างขาทั้งสองข้างส่งต่อให้นักเรียนคนถัดไป	ออกคำสั่งให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ใบรายชื่อ	สังเกต ความสนใจ และสังเกต การมีส่วนร่วม

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
ข้างหลัง เมื่อส่งต่อลูกวอลเลย์บอลไปถึงคนสุดท้ายของแถว จากนั้นให้ส่งกลับมาถึงหัวแถว กลุ่มใดลูกวอลเลย์บอลถึงหัวแถวก่อนถือว่าเป็นฝ่ายชนะ หมายเหตุ : ครูควรมีการเตือนนักเรียนเรื่องส่งที่รุนแรงขณะปฏิบัติกิจกรรม เพราะอาจเกิดการบาดเจ็บต่อนิ้วมือระหว่างเล่นได้ รูปประกอบที่ 2			
ขั้นอธิบายและสาธิต (5 นาที) 1. ครูจัดรูปแบบชั้นเรียนดังรูปประกอบที่ 1 2. ครูอธิบายรูปแบบการจับมือที่ใช้ ประกอบการเล่นวอลเลย์บอลทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 3. ครูอธิบายและสาธิตการเคลื่อนที่ 4 จุด	ครูอธิบาย	- นกหวีด	สังเกตความตั้งใจของนักเรียน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
4. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นลูกสองมือ ล่าง(อันเดอร์) การจับจังหวะลูกวอลเลย์บอล การ มองจุดสัมผัสที่แขน โดยเชื่อมต่อทักษะการ เคลื่อนที่ การขึ้นและทรงตัว แบบฝึกที่ 1 การจับมือจุดที่สัมผัสลูกบอล และการยืนท่าเตรียมความพร้อม วิธีการจับมือในการเล่นวอลเลย์บอลดังนี้ <u>วิธี 1 วิธีซ่อนมือ</u> 1. หายมือทั้งสองข้าง 2. เอามือหนึ่งไปวางซ่อนทับอีกมือหนึ่ง 3. รวบรวมให้นิ้วหัวแม่มือชิดติดกันอีกมือหนึ่ง			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
<u>วิธี 2 โอบหมัด</u> 1. ใช้มือใดมือหนึ่งกำหมัด 2. ใช้อีกมือหนึ่งโอบหมัด นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชิดติดกัน			
<u>วิธี 3 กำมือทั้งสองข้างชิดกัน</u> 1. กำมือทั้งสองข้าง 2. นำมือทั้งสองข้างมาชิดกันให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองข้างเสมอกัน			

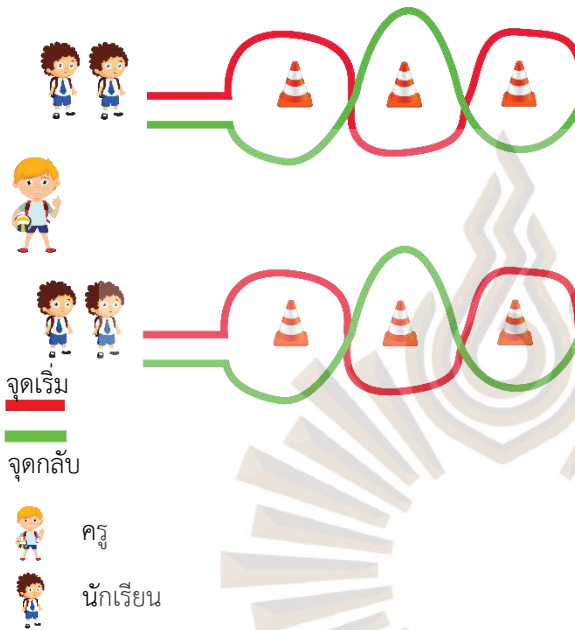
กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
<u>จุดที่สัมผัสถูบอด</u> บริเวณที่ถูกถูบอด คือ บริเวณท่อนแขนด้านหน้า ทั้งสองแขนพร้อม ๆ กัน ตั้งแต่เหนือข้อมือขึ้น มาประมาณ 10 ซม.			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
บริเวณที่ถูกลูกบอลคือ บริเวณท่อนแขนด้านหน้า ทั้งสองแขนพร้อม ๆ กัน ตั้งแต่เหนือข้อมือขึ้น มาประมาณ 10 ซม. <u>ทำการอันเดอร์บอล</u>			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
1.ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่ 2.ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อย ก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่า 3.ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณ โคนหัวแม่เท้า ได้ ฝ่าเท้า 4.จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียด ตึง ตามองที่ลูกบอล <u>แบบฝึกที่ 2 การเคลื่อนที่ 4 ทิศ</u> ยืนท่าเตรียมพร้อมย่อตัวลงเล็กน้อย (คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าขวานำและใช้เท้าซ้าย เป็นหลักอยู่ด้านหลัง (คนถนัดขวา) ใช้เท้าซ้ายนำและใช้เท้าขวา เป็นหลักอยู่ด้านหลัง การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า คือ การก้าวขาไปข้างหน้า เพื่อรับบอล			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
(คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าซ้ายที่เป็นหลักอยู่ด้านหลังก้าวขึ้นมาข้างหน้าและต่อด้วยเท้าขวาตามลำดับ (คนถนัดขวา) ใช้เท้าขวาที่เป็นหลักอยู่ด้านหลังก้าวขึ้นมาข้างหน้าและต่อด้วยเท้าซ้ายตามลำดับ การเคลื่อนที่ไปข้างหลัง คือ การก้าวขาไปข้างหลังเพื่อรับบอล (คนถนัดซ้าย) ใช้เท้าขวาก้าวมาด้านหลัง ต่อด้วยเท้าซ้ายลงมาข้างหลังตามลำดับ (คนถนัดขวา) ให้นักเรียนใช้เท้าซ้ายก้าวมาด้านหลัง ต่อด้วยเท้าขวาลงมาข้างหลังตามลำดับ การเคลื่อนที่ไปด้านข้างด้านซ้าย คือ การสไลด์เท้าชิดเท้าไปด้านข้างด้านซ้าย (คนถนัดซ้าย / ถนัดขวา) สไลด์ขาไปด้านข้างด้านซ้าย โดยเท้าชิดเท้า การเคลื่อนที่ไปด้านข้างด้านขวา คือ การสไลด์เท้าชิดเท้าไปด้านข้างด้านขวา (คนถนัดซ้าย / ถนัดขวา) สไลด์ขาไปด้านข้างด้านขวา โดยเท้าชิดเท้า			
ขั้นฝึกหัด (15 นาที) 1. ให้นักเรียนฝึกการจับมือโดยเลือกการจับมือที่ตนเองถนัด 2. ให้นักเรียนฝึกการเคลื่อนที่ทั้ง 4 ทิศที่ครูได้อธิบายและสาธิตไปเมื่อสักครู่ 3. ให้นักเรียนเตรียมลูกบอล คนละ 1 ลูก	นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ลูกบอลเลย์บอล	ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
4. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกให้ตกพื้น 1 ครั้งแล้วเท้าเข้าไปเล่นลูกหรือแอนเดอร์แล้วจับและฝึกไปเรื่อย 5. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ แอนเดอร์ 1 ครั้ง แล้วจับ 6. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ แอนเดอร์ 2 ครั้ง แล้วจับในขณะที่แอนเดอร์ครั้งแรกลูกบอลอาจมีการเปลี่ยนทิศทาง ดังนั้นนักเรียนควรจะเคลื่อนที่ตามลูกบอลไปเพื่อแอนเดอร์ครั้งที่ 2 7. นักเรียนซ้อมการเล่นลูกสองมือล่าง โดยโยนลูกบอลขึ้นเหนือศีรษะ แอนเดอร์ 3 ครั้ง แล้วจับในขณะที่แอนเดอร์ครั้งแรกและครั้งที่ 2 ลูกบอลอาจมีการเปลี่ยนทิศทาง ดังนั้นนักเรียนควรจะเคลื่อนที่ตามลูกบอลไปเพื่อแอนเดอร์ครั้งที่ 3 และเพิ่มจำนวนครั้งไปเรื่อยๆ ตามคำสั่ง			

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
ชั้นนำไปใช้ (20 นาที) จุดเริ่ม จุดกลับ ครู นักเรียน 1.ครูให้นักเรียนเข้าแถวตอน 3 แถว แบ่งแถวละจำนวนเท่าๆกัน หรือตามความเหมาะสมของสถานที่ 2.ครูแจกลูกวอลเลย์บอลให้นักเรียนแถวละ 1 ลูกและให้นักเรียนทำการเล่นลูกสองมือล่าง อ้อมสลับกรวยสลับไปมา สามารถให้ลูกตกพื้นได้คนละไม่เกิน 3 ครั้ง หากใครเกิน 3 ครั้ง ให้ผู้เล่นคนนั้นกลับไปเริ่มใหม่ที่จุดเริ่มต้นทันที เมื่อถึงกรวยสุดท้ายให้ใช้ทักษะการเล่นสองมือล่าง กลับมายังจุดเริ่มต้นพร้อมส่งลูกวอลเลย์บอลให้นักเรียนคนถัดไปปฏิบัติซ้ำ 3.ครูออกคำสั่งกลุ่มใดปฏิบัติครบทุกคนเป็นกลุ่มแรกให้นั่งลงเป็นผู้ชนะ	นักเรียนลงมือปฏิบัติ	- นกหวีด - ลูกวอลเลย์บอล	ประเมินผล การตอบ คำถามพอสังเขป

กิจกรรม	วิธีสอน	สื่อ / อุปกรณ์	การวัดและ ประเมินผล
ขั้นสรุป (5 นาที) 1. จัดรูปแบบชั้นเรียนดังรูปประกอบที่ 1 2. สรุปเนื้อหาที่ได้สอนรวมทั้งคำชี้แจงที่ได้ ชี้แจงตอนเริ่มชั้นเรียน 3. ให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกาย ตรวจสอบหลังการเรียนดูว่ามีนักเรียนได้รับ บาดเจ็บจากการเรียนหรือไม่ 4. ผู้สอนนัดหมายการเรียนครั้งต่อไป 5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย 6. จัดระเบียบแถวแล้วปล่อยเลิกแถว	อธิบาย คำสั่ง	- นกหวีด	สังเกตการณ์ ให้ร่วมมือ ในการร่วม กิจกรรม

6. สื่อการเรียนรู้

- ใบรายชื่อ
- ลูกวอลเลย์บอล

7. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องกิจกรรม อาคารโรงฝึกพลศึกษา
2. ครู

8.การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์/พฤติกรรมที่ ต้องการประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1.นักเรียนอธิบายความรู้เกี่ยวกับทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นของวอลเลย์บอลได้	• สอบถามนักเรียน	• แบบสอบถามทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	• ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพ 4 ขึ้นไป
2.นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นได้	• สังเกตการปฏิบัติ	• แบบสังเกตการปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	• ผ่านเกณฑ์ระดับคุณภาพ 4 ขึ้นไป
3.นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเบื้องต้นในกีฬาวอลเลย์บอล	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินเจตคตินักเรียน	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี
4.นักเรียนได้รับการพัฒนาสมรรถภาพด้านความอ่อนตัวหรือความยืดหยุ่น	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินสมรรถภาพด้านความอ่อนตัวหรือความยืดหยุ่น	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี
5.นักเรียนได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน	• สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	• แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน	• ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพดี

บันทึกหลังการสอน

1.ผลการสอน

.....
.....

2.ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

3.แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

.....
.....

4.ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง

.....
.....

ลงชื่อ

ครูพี่เลี้ยง

(นายธีรศักดิ์ สุขประจบ)

แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างกับผนัง

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล

แบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างกับผนัง

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของรัสเซลล์และแลนจ์ (Russell-Lange Volleyball Test)

แบบทดสอบวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของ รัสเซลล์ (Russell) และแลนจ์ (Lange) การอันเดอร์บอลกระทบผนังมีค่าความเที่ยงตรง .80 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .870 ถึง .915

แบบทดสอบประกอบด้วย

- การส่งลูกกระทบฝาผนัง (Repeated Volleys Test)

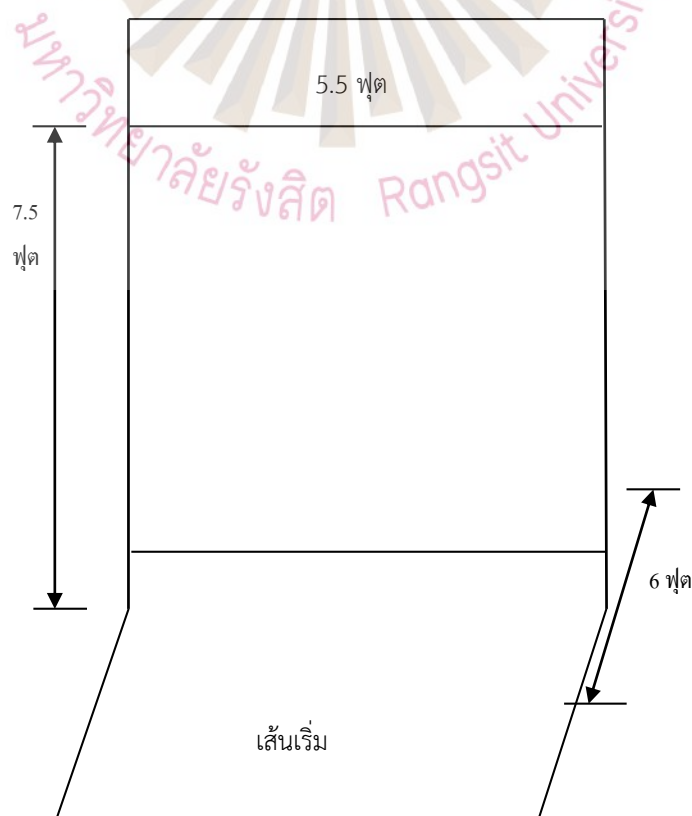
วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

การส่งลูกกระทบฝาผนัง

อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. นาฬิกาจับเวลา
3. ผนังเรียบ

การเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ เขียนเส้นบนฝาผนังให้กว้างประมาณ 5.5 ฟุต และจากพื้นขึ้นไป 7.5 ฟุต และจุดที่ทำการทดสอบห่างจากผนัง 6 ฟุต

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้สัญญาณ“เริ่ม” โยนลูกวอลเลย์บอลให้เหนือศีรษะ กระบ่าแกว่งให้เหนือเน็ต ทำติดต่อกันให้ได้มากที่สุดในเวลา 30 วินาที

การคิดคะแนน ให้นำคะแนนที่ดีที่สุดจากการประลอง 3 ครั้ง

ระเบียบของการทดสอบ

1. ประลอง 3 ครั้ง ครั้งละ 30 วินาที
2. เมื่อลูกเสีย ผู้รับการทดสอบจะต้องเริ่มต้นด้วยการ โยนลูกบอลกระทบฝ่าผนังใหม่ทุกครั้ง

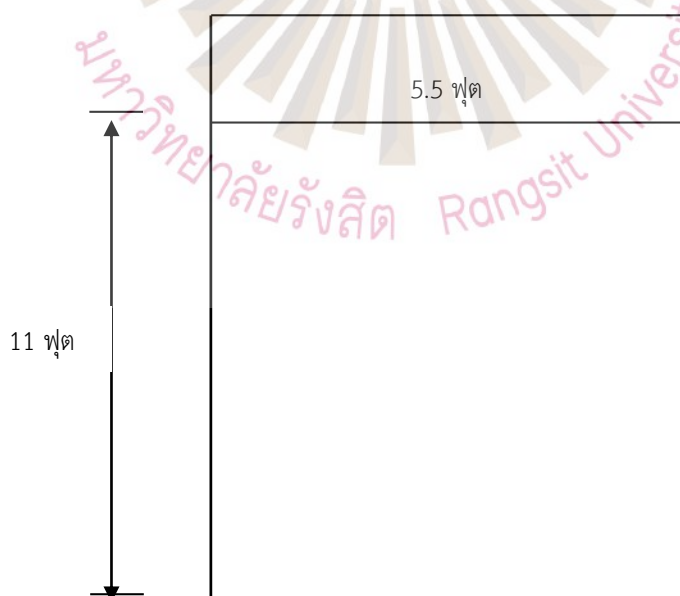
แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของครองวิทย์และบรมราช

แบบทดสอบวอลเลย์บอลนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ของครองวิทย์และบรมราช การันเดอร์บอลกระทบผนังมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และความเชื่อถือได้เท่ากับ .817

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง

- อุปกรณ์**
1. นาฬิกาจับเวลา
 2. ลูกวอลเลย์บอล
 3. ฝ่าผนังเรียบ

การเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ เขียนเส้นบนฝ่าผนังให้กว้างประมาณ 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้รับการทดสอบยื่นที่ใดก็ได้ เมื่อได้รับสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกกระทบฝ่าผนังในเขตที่กำหนด แล้วส่งลูกกระทบฝ่าผนังให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในเวลา 20 วินาที

การคิดคะแนน รวมคะแนนจากการทดสอบทั้ง 3 ครั้งเป็นผลของการทดสอบ

ระเบียบของการทดสอบ

1. ประลอง 3 ครั้ง ครั้งละ 20 วินาที
2. เมื่อลูกเสีย ผู้รับการทดสอบจะต้องเริ่มต้นด้วยการ โยนลูกบอลกระทบฝ่าผนังใหม่ทุกครั้ง

ใบบันทึกคะแนนแบบวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง(Under) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ลำดับที่	เพศ	จำนวนครั้งที่ วัดจากการวัดความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง	
		ก่อนการฝึก (ครั้ง)	หลังการฝึก (ครั้ง)
1	ชาย	5	26
2	ชาย	7	26
3	ชาย	6	26
4	ชาย	5	27
5	ชาย	8	28
6	ชาย	4	29
7	ชาย	5	28
8	ชาย	6	28
9	ชาย	4	28
10	ชาย	5	26
11	ชาย	6	26
12	ชาย	5	27
13	ชาย	4	26
14	ชาย	3	27
15	ชาย	5	26
16	ชาย	4	26

17	ชาย	5	28
18	ชาย	4	28
19	ชาย	5	27
20	ชาย	6	29
21	ชาย	7	28
22	ชาย	8	27
23	ชาย	9	25
24	ชาย	10	30
25	ชาย	7	28
26	หญิง	3	16
27	หญิง	2	17
28	หญิง	3	16
29	หญิง	4	18
30	หญิง	5	17
31	หญิง	6	18
32	หญิง	4	16
33	หญิง	2	15
34	หญิง	3	17
35	หญิง	4	18
36	หญิง	4	18
37	หญิง	3	17
38	หญิง	3	16
39	หญิง	2	16
40	หญิง	4	17

แบบสอบถามความพึงพอใจ

**แบบสำรวจความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง**

คำชี้แจง: 1. แบบสำรวจความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

2. ให้นักเรียนตอบแบบสำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง

3. แบบสำรวจมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับนักเรียน

1. เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง: ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ 5 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ให้ 3 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ให้ 2 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ให้ 1 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1. มีการอธิบายวัตถุประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนอย่างชัดเจน					
2. มีการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน					
3. แบ่งกลุ่มโดยความสามารถอย่างเหมาะสม					
4. มีการให้คำปรึกษา แนะนำ และดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง					
5. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
6. ใช้ภาษาที่ชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจ					
7. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม					
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย					
9. มีการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ					
10. มีการเสริมแรงโดยการให้รางวัลและคำชมเชยแก่นักเรียน					
11. มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา					
ด้านสื่อการสอน					
1. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปยาก					
2. ขนาดและสีภาพประกอบชัดเจนและเหมาะสม					
3. ขนาดและสีตัวอักษรชัดเจนและเหมาะสม					
4. แบบฝึกเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน					
5. แต่ละแบบฝึกกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
2. ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น					
3. ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน					
4. สามารถพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้					
5. แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างนี้สามารถนำไปใช้ในการเล่นทีมได้					
6. ช่วยแก้ปัญหาในการเล่นลูกสองมือล่างรวมไปถึงการเล่นทีมได้					
7. นักเรียนสนุกและมีความสุขในการเล่นลูกสองมือล่าง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นโดยผ่านการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องทักษะการเล่นลูกสองมือน้อย 1 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	เนื้อหา / สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด	+1	+1	+1	1
3	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด	+1	+1	+1	1
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับ นักเรียนเน้นทักษะการทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ	+1	+1	+1	1
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มี ส่วนร่วมในการเรียนและมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	+1	+1	+1	1
6	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน สามารถนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางได้	+1	+1	+1	1
7	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับเนื้อหาสาระและระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
8	วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้มีความหลากหลาย และเหมาะสม	+1	+1	+1	1
9	เกณฑ์การวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพ ผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
10	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมถูกต้องและ ชัดเจน	+1	+1	+1	1
ค่าเฉลี่ย					1

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 2 ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน	+1	+1	+1	1
2	เนื้อหา / สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด	+1	+1	+1	1
3	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด	+1	+1	+1	1
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับ นักเรียนเน้นทักษะการทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ	+1	+1	+1	1
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มี ส่วนร่วมในการเรียนและมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	+1	+1	+1	1
6	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน สามารถนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางได้	+1	+1	+1	1
7	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับเนื้อหาสาระและระดับของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
8	วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้มีความหลากหลาย และเหมาะสม	+1	+1	+1	1
9	เกณฑ์การวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพ ผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
10	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมถูกต้องและ ชัดเจน	+1	+1	+1	1
ค่าเฉลี่ย					1

ตารางที่ 3 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 2 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ	
		แผนที่ 1	แผนที่ 2
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วน	1	1
2	เนื้อหา / สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ ต้องการวัด	1	1
3	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ที่ต้องการวัด	1	1
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับ นักเรียนเน้นทักษะการทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้ แบบร่วมมือ	1	1
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการเรียนและมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น	1	1
6	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอนที่ ชัดเจนสามารถนำไปสู่จุดประสงค์ปลายทางได้	1	1
7	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับเนื้อหาสาระและระดับของผู้เรียน	1	1
8	วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้มีความ หลากหลายและเหมาะสม	1	1
9	เกณฑ์การวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพ ผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1
10	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมถูกต้อง และชัดเจน	1	1
ค่าเฉลี่ย		1	1
ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 1			
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0			

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องประเมิน(IOC) ของ
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน่าในรายวิชาโอลิมปิก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือ
น่า

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านครูผู้สอน					
1	มีการอธิบายวัตถุประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
2	มีการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1
3	ครูแบ่งกลุ่มโดยละความสามารถอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1
4	มีการให้คำปรึกษา แนะนำ และดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1
5	ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6	ใช้ภาษาที่ชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจ	+1	+1	+1	1
7	เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	+1	+1	+1	1
8	เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย	+1	+1	+1	1
9	มีการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ	+1	+1	+1	1
10	มีการเสริมแรงโดยการให้รางวัลและคำชมเชยแก่นักเรียน	+1	+1	+1	1
11	มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1

ด้านสื่อการสอน					
12	เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปยาก	+1	+1	+1	1
13	ขนาดและสีภาพประกอบชัดเจนและเหมาะสม	+1	+1	+1	1
14	ขนาดและสีตัวอักษรชัดเจนและเหมาะสม	+1	+1	+1	1
15	แบบฝึกเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	+1	+1	+1	1
16	แต่ละแบบฝึกกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	+1	+1	+1	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
17	ส่งเสริมให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	1
18	ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	1
19	ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	1
20	สามารถพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้	+1	+1	+1	1
21	แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างนี้สามารถนำไปใช้ในการเล่นทีมได้	+1	+1	+1	1
22	ช่วยแก้ปัญหาในการเล่นลูกสองมือล่างรวมไปถึงการเล่นทีมได้	+1	+1	+1	1
23	นักเรียนสนุกและมีความสุขในการเล่นลูกสองมือล่าง	+1	+1	+1	1

ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00

ค น ที่	รายการประเมินข้อที่																							X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
2	5	4	5	4	5	4	5	4	5	5	3	3	3	4	5	5	3	3	4	5	5	4	4	97	9409
3	3	3	5	5	5	4	4	4	4	3	3	3	3	5	5	5	4	4	5	5	3	4	3	92	8464
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
6	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4	92	8464
7	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	91	8281
8	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4	94	8836
9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
11	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	3	3	3	3	4	4	4	5	5	5	3	3	4	96	9216
12	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
13	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
14	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	97	9409
15	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	97	9409
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
17	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
18	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	97	9409
19	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
20	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
22	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
23	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4	92	8464
24	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	91	8281
25	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4	94	8836
26	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
27	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4	92	8464
28	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	91	8281
29	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4	94	8836
30	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225
31	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
32	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	97	9409
33	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	94	8836
34	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4	97	9409
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225

ค น ร. ที่	รายการประเมินข้อที่																								X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23			
36	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225	
37	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4	92	8464	
38	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	91	8281	
39	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225	
40	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	115	13225	
																								$\sum x =$ 4,052	$\sum x^2 =$ 414,624	

หาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างใน
รายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เนื่องจาก $\sum x = 4,052$, $\sum x^2 = 414,624$ และ $n = 40$

แทนค่าในสูตร

จะได้

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{(40)(414,624) - (4,052)^2}{40(39)} \\
 &= \frac{16,584,960 - 16,418,704}{40(39)} \\
 &= \frac{166,256}{1,560} \\
 &= 106.57
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง
ในรายวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 106.57

ตารางที่ 6 ค่าความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือ
 ล่างในรายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้
 แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน่า

ค น ที่	รายการประเมินข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
2	5	4	5	4	5	4	5	4	5	5	3	3	3	4	5	5	3	3	4	5	5	4	4
3	3	3	5	5	5	4	4	4	4	3	3	3	3	5	5	5	4	4	5	5	3	4	3
4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4
7	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4
8	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4
9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
11	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	3	3	3	3	4	4	4	5	5	5	3	3	4
12	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
13	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
14	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4
15	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
17	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
18	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4
19	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
20	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
21	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
22	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
23	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4
24	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4
25	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4
26	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
27	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4
28	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4
29	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	3	3	3	4	4	5	5	3	3	4	4
30	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
31	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
32	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4

ก น ที่	รายการประเมินข้อที่																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
33	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5
34	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	4	4
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
36	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
37	4	4	4	5	5	5	3	3	3	4	4	4	5	5	5	5	4	3	4	3	3	3	4
38	3	4	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4	3	3	3	5	5	5	4	4	4
39	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
40	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
$\sum x$	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	7	7	8	8	8	7	6	7	7	8	7	6	6	7	7	7	7	8	8	7	6	7	8
	6	9	2	5	0	4	7	0	9	2	3	9	7	5	3	6	4	2	8	9	6	6	0
$\sum x^2$	7	8	8	8	8	7	7	7	8	8	7	7	7	7	7	7	7	8	8	8	7	7	8
	9	1	3	6	2	7	1	4	1	4	7	3	2	8	7	9	7	4	9	2	1	9	2
	4	3	8	5	0	4	9	6	9	0	3	7	5	3	1	2	6	8	2	5	2	4	2
s_i^2	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.	0.
	4	3	2	2	2	4	5	5	4	3	6	5	6	4	5	4	4	5	2	6	5	4	3
	9	0	5	3	5	3	4	9	5	0	2	7	9	3	7	4	8	0	1	0	8	9	0
$\sum s_i^2 = 10.01$																							

และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างใน
รายวิชาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูก
สองมือล่าง

เนื่องจาก $K=23, \sum s_i^2=10.01, s_t^2=103.91$

แทนค่าในสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

จะได้

$$= \frac{23}{23-1} \left[1 - \frac{10.01}{103.91} \right]$$

$$= \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

$$= \frac{23}{22} (1 - 0.10)$$

$$= \frac{23}{22} (0.90)$$

$$= (1.05) (0.90)$$

$$=0.94$$

ดังนั้น และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือ
ล่างในรายวิชาอเนกประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการ
เล่นลูกสองมือล่าง เท่ากับ 0.94

ภาคผนวก ข

ผลการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศชาย (T - test)

ประเด็นการเปรียบเทียบ	จำนวนครั้งก่อนเรียน		จำนวนครั้งหลังเรียน		t	P*
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD		
ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง	5.72	1.72	27.2	1.22	52.66	1.74

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ Error! Bookmark not defined.) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการฝึกและหลังการฝึกของนักเรียนชาย ก่อนการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) มีค่าเท่ากับ 5.72 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.72 หลังการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) มีค่าเท่ากับ 27.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.22

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง เพศหญิง (T - test)

ประเด็นการเปรียบเทียบ	จำนวนครั้งก่อนเรียน		จำนวนครั้งหลังเรียน		t	P*
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD		
ความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่าง	3.46	1.12	16.8	0.94	53.8	1.15

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่า แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ Error! Bookmark not defined.) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการฝึกและหลังการฝึกของนักเรียนหญิง ก่อนการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) มีค่าเท่ากับ 3.46 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.12 หลังการฝึกค่าเฉลี่ยทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง (Under) มีค่าเท่ากับ 16.8 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.94

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงในรายวิชาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลงในรายวิชา วอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือน้อยลง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	แปลความหมายระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
1. มีการอธิบายวัตถุประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนอย่างชัดเจน	4.32	0.76	พึงพอใจมาก
2. มีการชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.02	0.65	พึงพอใจมาก
3. แบ่งกลุ่มโดยความสามารถอย่างเหมาะสม	4.57	0.5	พึงพอใจมากที่สุด
4. มีการให้คำปรึกษา แนะนำ และดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.27	0.64	พึงพอใจมาก
5. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.76	พึงพอใจมาก
6. ใช้ภาษาที่ชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจ	4.35	0.73	พึงพอใจมาก
7. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	3.75	0.66	พึงพอใจมาก
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย	4.1	0.30	พึงพอใจมาก
9. มีการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนเข้าใจ	4.15	0.36	พึงพอใจมาก
10. มีการเสริมแรงโดยการให้รางวัลและคำชมเชยแก่นักเรียน	4.85	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
11. มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.15	0.36	พึงพอใจมาก
ด้านสื่อการสอน			
1. เรียงลำดับแบบฝึกจากง่ายไปยาก	4.2	0.40	พึงพอใจมาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	แปลความหมายระดับ ความพึงพอใจ
2. ขนาดและสีภาพประกอบชัดเจนและเหมาะสม	4.02	0.47	พึงพอใจมาก
3. ขนาดและสีตัวอักษรชัดเจนและเหมาะสม	4.07	0.57	พึงพอใจมาก
4. แบบฝึกเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	4.8	0.4	พึงพอใจมากที่สุด
5. แต่ละแบบฝึกกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน	4.05	0.22	พึงพอใจมาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.2	0.4	พึงพอใจมาก
2. ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น	4.37	0.49	พึงพอใจมาก
3. ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	4.65	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
4. สามารถพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้	4.35	0.48	พึงพอใจมาก
5. แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างนี้สามารถนำไปใช้ในการเล่นทีมได้	4.65	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
6. ช่วยแก้ปัญหาในการเล่นลูกสองมือล่างรวมไปถึงการเล่นทีมได้	4.62	0.49	พึงพอใจมากที่สุด
7. นักเรียนสนุกและมีความสุขในการเล่นลูกสองมือล่าง	4.3	0.46	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.31	0.49	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาโอลิมปิกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจรายด้านต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	SD.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.26	0.28	พึงพอใจมาก
ด้านสื่อการสอน	4.23	0.32	พึงพอใจมาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.45	0.18	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.31	0.26	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง โดยภาพรวม อยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาออลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่นลูกสองมือล่าง ด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ด้านสื่อการสอนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ

ภาคผนวก ค

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

ERB 2020/004-2201(1)

COA No. RSUERB2021-013

เอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval)

โดย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

เอกสารรับรองเลขที่ : COA. No. RSUERB2021-013

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาความสามารถในการเล่นลูกสองมือล่างในรายวิชาวอลเลย์บอล
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ใช้แบบฝึกการเล่น
ลูกสองมือล่าง
THE DEVELOPMENT OF UNDER SKILL VOLLEYBALL ABILITY USING
UNDER SKILL TRAINING EXERCISE OF GRADE 10 STUDENTS

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายวิรเทพ ชัยชนะ

ชื่อนักวิจัยร่วม : รศ.ดร.กาญจนา จันทระเสวี

หน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

วิธีทบทวน : ประนาทเร่งด่วน (Expedited Review)

เอกสารที่รับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์

วันที่รับรอง : 03 / 03 / 2021

วันที่หมดอายุ : 03 / 03 / 2023

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาและมีมติรับรองเอกสาร ดังที่ระบุ
ไว้ข้างต้น โดยยึดหลักจริยธรรม Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ
International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ลงนาม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปณิณท์ กาญจนภูมิ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย ห้อง 504, ชั้น 5, อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1), มหาวิทยาลัยรังสิต
โทร. 0-2791-5728 Email: rsuethics@rsu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	วีรเทพ ชัยชนะ
วัน เดือน ปีเกิด	18 ธันวาคม 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบูรณ์ ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, 2562 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2566
ที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเนินมะปราง เลขที่ 9 หมู่ที่ 2 ถนนสายหลัก- บ้านมุง บ้านเนินมะปราง ตำบลเนินมะปราง อำเภอเนิน จังหวัดพิษณุโลก 65190
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านเนินมะปราง
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University